

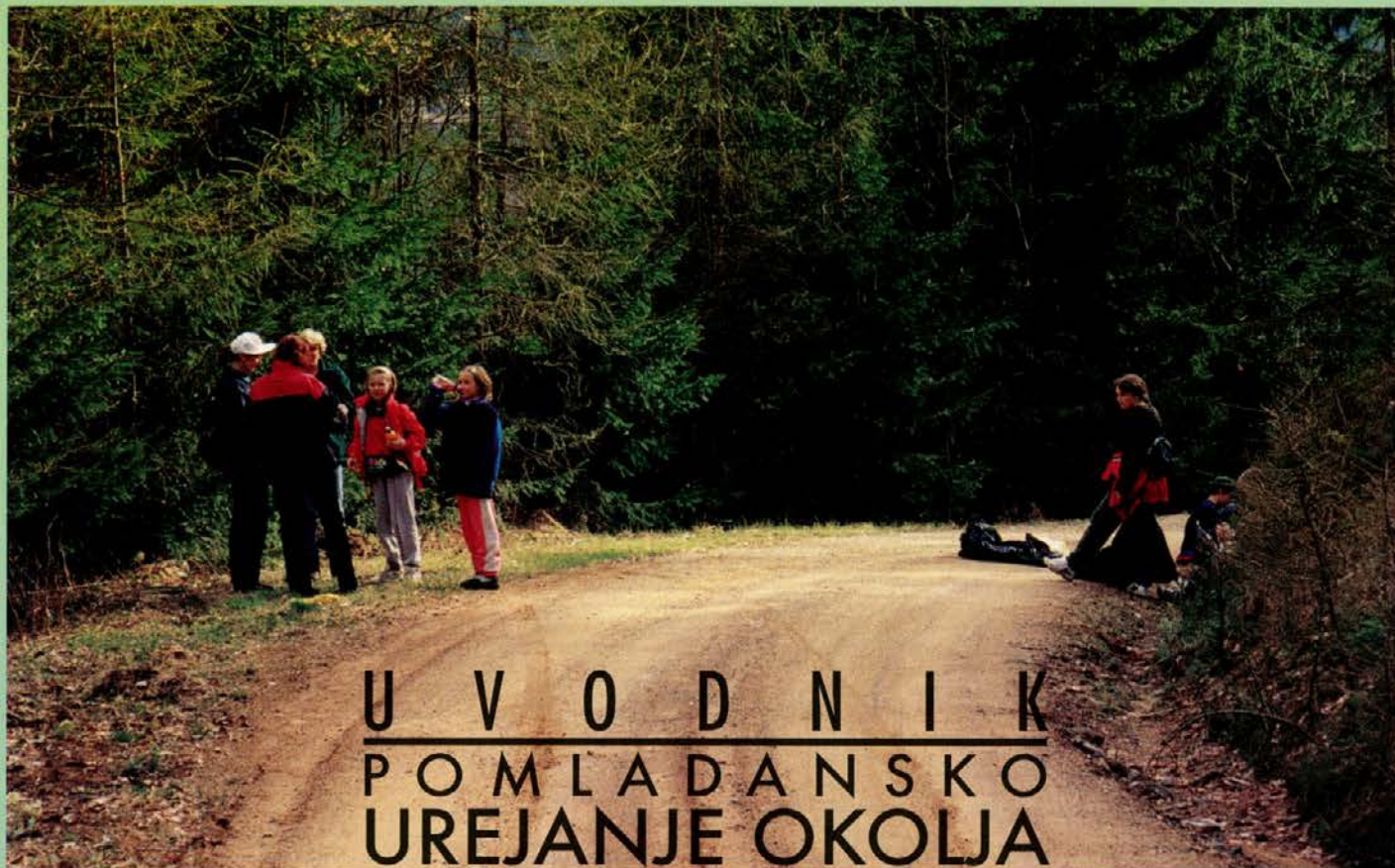
LETO XXXIII / ŠTEVILKA 4, APRIL 2001 / POŠTNINA PLAČANA PRI POSTI 2380 SLOVENJ GRADEC / CENA 300 TOLARIEV

**GOZDNO
GOSPODARSTVO
SLOVENJ GRADEC**

KOROŠKA POMLAD

U V O D N I K

P O M L A D A N S K O

U R E J A N J E O K O L J A

Črna, ta mala gorska vasica, je svojevrsten fenomen. Samo okrog 4000 prebivalcev nas živi v tej novoustanovljeni občini.

Več kot tri stoletja dolgo rudarjenje in proizvodnja svinca in svinčnih izdelkov je pustila tu trajen pečat. Ogolele površine, močno poškodovan gozd, to so bili že skoraj sinonimi za Črno. Pa vendar, izgleda, da se tudi tu razmere spreminjajo. Vse bolj nam narašča upanje, da bomo tudi mi živeli v čistem zraku, da bo tudi naš gozd vedno bolj zelen in da Črna ne bo »črna« zaradi ekoloških ran, pač pa zaradi temnega iglastega gozda ali »črnega lesa«, kot mu pravimo domačini.

V Sloveniji, v času Svetovnega dneva voda (22. marec) in Svetovnega dneva Zemlje (22. april) že tri leta potekajo različne aktivnosti za urejanje in vzdrževanje čistega okolja. V letošnjem letu je kot nekakšen idejni vodja nastopila Turistična zveza Slovenije, ki je pod pokroviteljstvom Ministrstva za okolje in prostor Republike Slovenije zbrala gozdarje, lovce, ribiče, otroke šol in vzgojnih zavodov, skratka vse ljudi, ki imajo radi lepo, čisto okolico svojega doma in tudi čist potok, gozd ali travnik v soseščini.

Tudi v Črni smo v soboto 7. 4. 2001 organizirali takšno »čistilno akcijo«. Preko kabelske televizije, plakatov, oglasov v šoli in s pismi organizacijam smo propagirali akcijo. Občina Črna se je rade volje odzvala kot pokrovitelj te akcije z malicami za vse, z vrečami za pobiranje smeti in odvozom le teh na smetišče.

In zakaj je v uvodu zapisano, da je Črna oziroma smo Črnjani fenomen? Zaradi tega, ker je na sami akciji čiščenja direktno sodelovalo kar 215 ljudi ali več kot 5% prebivalcev.

Razdelili smo se na posamezne sektorje in šolarji, lovci, gozdarji, ribiči, gojenci CUDV in ljudje z občutkom za urejeno okolje smo nabrali čez 70 m³ smeti.

Še bolj kot količina nabranih smeti, je pomen takšnih akcij v spremembi miselnosti, kajti tudi drugi, ki na akciji niso sodelovali neposredno, si bodo pred vsako odvrženo smetjo rekli: »Saj, to je grdo, pa še nekdo bo moral to smet pobrati«.

JANEZ ŠVAB, inž. gozdarstva,

☉ Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Slovenj Gradec

Letošnja nenavadno zgodnja pomlad je predramila rastje, da je začelo intenzivno pretakati sokove in brsteti skoraj en mesec prej, kot v normalnih vremenskih pogojih.

Topli sončni žarki niso predramili iz zimskega spanja samo rastlin in živali, še posebno žuželke, temveč tudi lastnike gozdov, gozdarje in gozdne delavce.

Drevje posekano v zimskem času ali v času mirovanja ima bolj kvaliteten in obstojen les. Letošnja zimo z malo snega je omogočila lažje delo v gozdu.

Zelo primerna so gojitvena dela v mladovju, ko mlado drevje v razvojni fazi od mladja do letvenjakov še ne odganja ("ni v soku").

Poškodbe v času mirovanja so tudi pri sečnji in spravilu manjše. Tudi označba dreves za posek v mlajših sestojih je lažja. Pri negi mladega gozda moramo biti zelo pozorni na razpored listavcev, še posebno svetloljubnih in macesna. Pravilno usmerjanje in doziranje svetlobe skozi krošnje mladega in starega gozda omogoča enakomeren razvoj posameznih krošenj in enakomerno priraščanje drevesa v višino. Drevje z velikim (hitrim) priraščanjem v višino nima kvaliteta lesa. Drevo z že v mladosti pravočasno pravilno oblikovano krošnjo bo skozi dolgo življensko dobo stabilno, lažje bo kljubovalo teži mokrega snega (snegolomi) in rušilni moči sunkovitih vrtincev orkan-skega vetra.

Stabilno enakomerno oblikovana krošnja drevesa vpliva tudi na rast in razvoj korenin. Dobro razvit koreninski pletež pa omogoča večjo stabilnost drevesa. **V zdravem gozdu se razrašča in prepleta v enem kubičnem metru okoli 100 km korenin in koreninic (koreninskih laskov).** Glavne in stranske korenine dajejo drevesu mehansko oporo, s pomočjo številnih nežnih koreninskih laskov črpa drevo vodo z raztopljenimi hranilnimi snovmi.

Narava je pestra. Skozi dolgo življensko dobo so se oblikovale narazličnejše različnim rastiščem ustrezne drevesne in druge rastlinske vrste, katere v medsebojnem sožitju racionalno naseljujejo gozdni prostor. S pravilnim sonaravnim ukrepanjem človek pomaga naravi pri oblikovanju zdravega večnamenskega gozda.

Ali pa ga z divjimi enostranskimi posegi (vnašanje tujih in rastišču neustreznih drevesnih vrst, snovanje smrekovih monokultur, velikopovršinski poseki na golo, nepravilna spravilna sredstva, i.t.d.) in škodljivimi vplivi (onesnaženost zraka, divji nenačrtani posegi v gozdni prostor, porušeno ravnotežje med živalskimi in rastlinskimi vrstami, ...) uničuje. Sanacija uničenih ali poškodovanih

Gozd nima samo lesno proizvodne, ampak tudi estetsko, varovalno in drugo funkcijo.

Macesen je nadvladal smreko.

Foto Gorazd Mlinšek

gozdnih površin je dolgotrajna, z veliko vlozene energije in denarja. Zato moramo delati v gozdu premišljeno, načrtovano in z občutkom. Z nego moramo pričeti že v mladem gozdu pravočasno, rahlo in bolj pogosto. Na bogatih rastiščih mora biti pogostost negovalnih ukrepanj bolj pogosta kot na revnih rastiščih. Z nadmorsko višino mora biti jakost ukrepanj manjša, pogo-

stost pa na daljši rok. Z sečnjo negujemo tudi starejše sestoje. S pravilnim naravnanim svetlobe preprečujemo, da bi se zeliščni sloj razbohotil in preprečeval naravno pomlajevanje.

Z nadmorsko višino se daljša naravno pomladitveno obdobje.

Spomladanski čas je tudi čas sadnje. V letošnjem letu je zaradi ugodnih vremenskih razmer načrtovana pomladanska sadnja v našem območju v glavnem že zaključena. Lanskoletna suša je onemogočila priraščanje in razvoj sadik, zato so sadike male. Sadjna malih sadik listavcev, predvsem gorskega javorja in velikega jesena, je zaradi drage zaščite pred divjadjo (mreže za skupinsko zaščito, mrežasti tulci, leseni količki) dolgoročno zelo drago, pa tudi uspeh sadnje malih sadik na bogatih rastiščih je slabši (močno zastiranje sadik z zeliščnim slojem).

Zato smo planirali sadnjo večjega naravnega deleža listavcev v jesenskem času, kateri je tudi bolj primeren za sadnjo listnatih drevesnih vrst. Pa tudi zapoznala dobava zaščitnih sredstev (mreže, mrežasti tulci) zaradi še nesprejetega proračuna in odbitve denarnih sredstev za vlaganje v gozdove je botrovala tej odločitvi.

Lanska suša je delno vplivala tudi na slabšo vitalnost posameznih drevesnih vrst, še posebno iglavcev. Zato je možnost povečanja številčnosti podlubnikov, še posebno velikega in malega smrekovega lubadarja, večja. Temperatura nad + 16 stopinj celzija je prebudila posamezen lubadarje (na prisojnih legah). Pojavljajo se že posame-

Češnjeva sušica med kostanji in bukvami

Sanirano žarišče lubadark

zne lubadarke in žarišča lubadark. Zato je potrebno takoj pregledati domači gozd. Dobro bo, če poleg vašega revirnega gozdarja preventivno pregledate vaše gozdne površine tudi sami. Ob odkritju posameznih žarišč je potrebno takoj ukrepati (takojšnje evidentiranje, posek napadenih in zelo slabo vitalnih dreves, popolni gozdni red, postavitve kontrolno - lovnih pasti ali dreves ali lovnih kupov, vestno spremljanje dogajanja na saniranem žarišču).

V sušnem obdobju bodimo pozorni na morebitne izbruhe požarov v gozdnem prostoru.

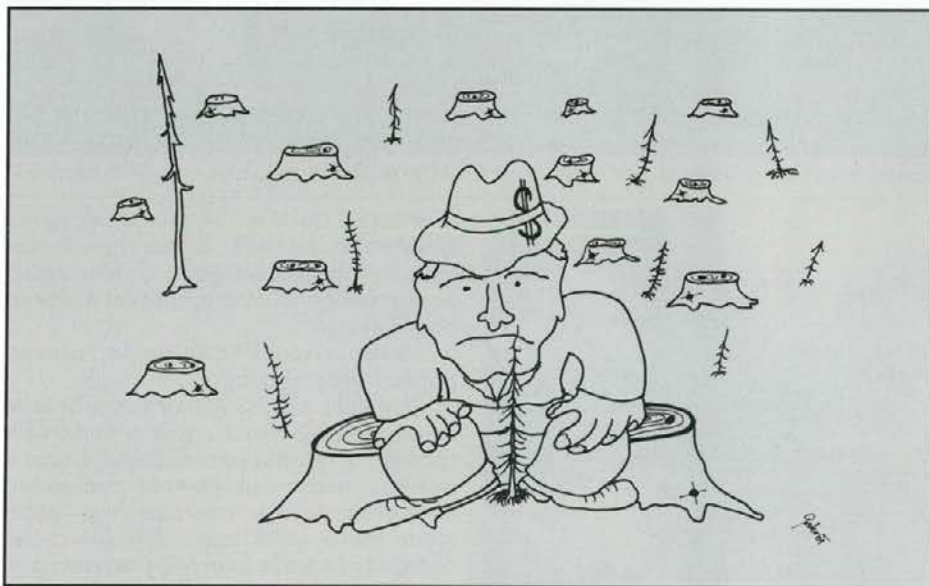
Dobro opazovanje in pravočasno ukrepanje ob nastanku požara prepereči veliko škodo. Kurjenje v gozdu je prepovedano, razen načrtnega sežiganja z lubadarjem napadenih vej in lubja (ob predčasni najavi javne gozdarske službe in izvajalcev lokalnim gasilcem oziroma regijskemu centru za obveščanje - tel.: 112 in policiji - tel.: 113).

Vsa gojitvena in varstvena dela v gozdu morajo biti predhodno načrtovana v ureditvenem in gozdnogojitvenem načrtu in zajeta v letni program gozdnogojitvenih in varstvenih del. Revirni gozdar določi ob sodelovanju lastnika gozda nujnost posameznih gojitvenih in varstvenih del in jih uvrsti v letni plan.

Po izdani odločbi za posamezne ukrepe, dobro opravljenem delu in prevzemu oziroma pregledu opravljenih del ter končnemu obračunu, lastnik dobi delež subvencij ali spodbud za delo v svojem gozdu. Subvencionirana ni redna sadnja, razen sanacija uničenih gozdnih površin po naravnih ujmah. Planirane sadike so plačane iz proračuna, enako zaščitna sredstva. V različnih deležih, odvisno od pomembnosti posameznih funkcij gozda, dobi lastnik stimulacije za nego, varstvo in posamezna biomeliorativna dela. Na izvršitev letnega plana pa vpliva tudi višina proračunskih sredstev za vlaganje v gozdove. Podatke o deležih in ostale podatke o načrtovanem delu v vašem gozdu dobite pri vašem revirnem gozdarju. ▲

"HITRO BOGAT, DOLGO REVEN"

GORAZD MLINŠEK

DIVJAD, ŽRTEV PROMETA

SEBASTIJAN J. APAČNIK

Sliši se neverjetno, ampak na naših cestah, zlasti lokalnih, vsako leto pod kolesih naših jeklenih konjičkov obleži na stotine srn, zajcev, mačk in kun, v spomladanskem času, pa tudi precejšnje število jezev in kakšen medved. Koliko manjših živali vsako leto obleži na slovenskih cestah ni znano. Znano pa je, da se divjad seli, še zlasti takrat, ko išče hrano, se pari ali pa je prestrašena ter preganjana iz svojega ozemlja. Zato lahko žival nenadoma skoči na cesto, kadarkoli in kjerkoli. Upoštevajte torej, da na cestah niste sami, še posebej ne tam, kjer vas na to opozarja prometni znak. Če vidite srno, da stoji ob cesti, to ne pomeni, da bo počakala, kdaj se boste odpeljali mimo. Moder nasvet.

Raje jo počakajte vi in ohranite življenje živali, sebi pa preprečite škodo na avtomobilu in morebitne telesne poškodbe! Zavarovalnica v primeru nesreče z divjadjo sicer pokrije stroške, če je vozilo za ta rizično zavarovano. In kaj storiti v takšnem primeru? Če nam je nekje na poti nenadoma pred vozilo skočila srna in trka z njo nismo mogli preprečiti, vozilo odmaknemo za rob ceste, če je to možno, ali pa postavimo trikotnik in s tem zavarujemo možnost naleta vozil, pokličemo policijo in člana najbližje lovske družine, ki bo poskrbel za poginulo žival.

Torej vozite previdno! ▲

TRETJI NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU LASTNIKOV GOZDOV Z MOTORNO ŽAGO

FRANC HUDRAP, inž.gozdarstva, Ⓕ Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Slovenj Gradec

V Kranju je Zavod za gozdove Slovenije v okviru sejma "Kmetistvo, gozdarstvo in prehrana" organiziral tretje državno sekaško tekmovanje za lastnike gozdov.

Tekmovanja se je udeležilo štirinajst ekip, iz vsake območne enote ena.

Ekipo sestavljajo štirje tekmovalci, ki morajo biti polnoletni, lastniki gozda oziroma družinski člani, ki nikoli niso bili zaposleni v proizvodnih gozdarskih podjetjih kot sekači.

V vsaki disciplini tekmuje le en tekmovalec.

Ekipo ZGS Območne enote Slovenj Gradec so zastopali:

- vodja ekipe: Franc HUDRAP
- sodnik: Maks POTOČNIK

- lastniki gozdov:
- Mirko ŠTERN - p.d. Jakše, Plat, MEŽICA
- Pavel MIHEV - p.d. Breznik, Zelenbreg, RAVNE NA KOROŠKEM
- Jože ŠTERN - p.d. Ober, Plat, MEŽICA
- Adi ROŠER - p.d. Križan, Završe, MISLINJA

Ekipo se je uvrstila na 3. mesto. ČESTITAMO!

Namen tekmovanja je popularizacija varnega dela v gozdu, saj brez popolne sekaške opreme in osebnih zaščitnih sredstev kandidat ne sme tekmovati.

Da je bila ekipa iz naše območne enote dobro pripravljena in opremljena, so poskrbeli poleg OE ZGS Slovenj Gradec še sponzorji:

- Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec,
- Prevent Mislinja,
- Gozdarska zadruga Slovenj Gradec,
- Viktor Buč s.p.,
- Marjan Nabernik s.p.,
- Gostišče Toni.

V imenu ekipe se jim zahvaljujem. ▲

1. Podelitev pokalov najboljšim.
2. Cela ekipa z gospodom J. Jeromlom.
3. Uh, vroče bo!
4. Še zadnji napotki.
5. Zbrane ekipe.

Foto Matevž Petrič

UTRINKI IZ REVIRJA

ŠE ENKRAT PO STARIH POTEH REVIRJA PLEŠIVEC

RUDI REBERNIK

V marčevski številki Viharnika se je pri opisu stanovanjskih razmer za gozdne delavce v revirju Plešivec v obdobju bivših lastnikov vrnila neljuba napaka. Zagodel jo je tiskarski škrt, ki je vsaki delavski družini, ki je takrat stanovala v delavski zgradbi v Plešivcu določil kar po štiri stanovanjske prostore. Pravilno je namreč bilo, da so v zgradbi s štirimi prostori stanovali skoraj vedno po štiri družine, ki pa so vzele k sebi, če je bilo treba, še kakšnega samskega delavca, če ni imel stanovanja in oskrbe. Mlajši bralci te napake gotovo niso opazili, ker v teh časih niso živeli, ostalim pa, ki te razmere poznajo, ali pa so celo tam živeli, se opravičujemo.

Stanovalce delavskih družin v Plešivcu sem začel spoznavati malo pred drugo vojno, ko sem sam pričel tja hoditi na delo. V tistih časih so tam stanovali: Jože Nabernik z ženo in tremi hčerkami, Franc Ruprecht z ženo in dvema sinovoma ter Franc Jug z ženo, hčerko in starim očetom. Vsi so bili gozdni delavci sekači, pozimi pa so vozili les z volovskimi vpregami iz gozdov na suhodolško žago. Njihove žene pa so skrbele za skromna

Plešivec, kot je izgledal takoj po vojni. V ospredju je delavska baraka, kjer so bili edini stanovanjski prostori za delavce v tistih časih.

gospodinjstva, obenem pa so morale biti vedno na razpolago za delo v graščini ali v gozdarski hiši. Med vojno se je baje

tam zvrstilo več stanovalcev, po vojni pa sta tam najdlje živela Franc Juvan in Franc Ajtnik z družinama med drugimi priložnostnimi sstanovalci. Zadnji je zapustil ta kraj Franc Ajtnik, ki je tam umrl, žena pa je odšla s sestro prebivat v dom starostnikov v Črneče.

Danes tudi te preproste zgradbe, ki je nekoč nudila prebivališče mnogim delavskim družinam, ni več. Ostal je samo še leseni del, ki pa je zahvaljujoč gozdarskim službam v Slovenj Gradcu lepo urejen in vzdrževan, kot so bili nekdanj gozdarski objekti ter se lepo vklaplja in poživlja zapuščeno, a vedno lepo zeleno okolico Plešivca.

Vsi ti nekdanji prebivalci teh delavskih stanovanj v Plešivcu so pomrli, njihovi potomci pa so pričeli z življenjem po drugih krajih. Danes so tudi ti že starši in stari starši in ta zapis jih bo spomnil, da bodo svojim otrokom in vnukom povedali o težkih, pa vendar tudi lepih časih svojega otroštva. ▲

Na istem mestu danes stoji lepo obnovljen leseni del zgradbe, ki bo še nadalje spominjal na nekdanje čase in ljudi, ki so tam prebivali.

ZM
d.d.
**ZAVAROVALNICA
MARIBOR**

PE Podružnica SLOVENJ GRADEC
tel.: (02) 88 12 700, (02) 88 12 730, fax: (02) 88 12 737

Zavarovalnica Maribor d.d.
**zanesljiv partner za vse vrste
zavarovanj.**
Zavarovalnica
z najdaljšo tradicijo
in največ
zavarovanci
na Koroškem!

TEČAJ ZA UPRAVLJANJE Z MOTORNO ŽAGO IN DELO V GOZDU

RUPERT KRAJNC

Udeleženci tečaja na Pernicah

▼▲ Foto Matej Modic

VIHARNIK

Izdaja:

Gozdno gospodarstvo
Slovenj Gradec, d.d.

2380 Slovenj Gradec,

Vorančev trg 1

Telefon: 88/ 43-332,

Faks: 88/ 42-684

E-mail: viharnik@gg-sg.si

Direktor: Silvo Pritrznik,
univ.dipl.inž.gozd.

Odgovorna urednica: Ida Robnik

Glavna urednica: Ida Robnik

Uredniški odbor: Ida Robnik, Gorazd

Mlinšek in Marlena Humek

Likovna urednica in grafično oblikovanje:

Marlena Humek

Tehnični urednik: Alfi Hutter

Priprava za tisk in fotoliti:

Grafična forma Hutter, Maribor

Tisk: ZIP CENTER, Ravne na Koroškem

Vse pravice pridržane,

© Gozdno gospodarstvo

Slovenj Gradec 2001.

Fotografije © avtorji

Avtor fotografij na naslovnici:

Peter Cesar

Na pobudo vaškega odbora Pernice in revirnega gozdarja Mateja Modica smo organizirali dvodnevni tečaj za lastnike gozdov o upravljanju z motorno žago in podiranju drevja na kmetiji Ravnik na Pernicah.

Tečaj so vodili učitelji iz gozdarske šole Postojna. Prvi dan smo najprej teoretično spoznavali motorne žage, nato pa praktično poizkusili pravilno čiščenje in nego žage, brušenje in seveda najbolj glavno opravilo, nastavitve vžiga.

Tudi drugi dan smo pričeli s teorijo, nato pa smo dobili zaščitne obleke in čelade, žage pa smo imeli svoje. Kljub temu, da smo že vsi kdaj delali v gozdu, se je vsak izmed udeležencev tečaja naučil še kaj novega, kajti človek se zmeraj uči.

Zanimivo je bilo tudi pogledati motorne žage raznih proizvajalcev, od Husqarne, "Jobovke", "Štilovke" in celo 35 let stare Kontra Stihl žage.

Na tečaj se je prijavilo 17 kandidatov in seveda so se ga tudi vsi udeležili. Ob koncu se nam je pridružil celo župan Ivan Draučbaher. Po končanem tečaju smo

vsak dan dobili toplo malico in ob dobrem moštu smo modrovali in kramljali še pozno v noč. Ob zaključku je župan razdelil potrdila o opravljenem tečaju in vsak je dobil tudi gozdarsko čelado.

V imenu krajanov Pernic se zahvaljujem organizatorju, učiteljem postojnske šole, Zavodu za gozdove Slovenija in seveda tudi županu Mute Ivanu Draučbaherju, da se je odzval povabilu in prisluhnil prošnji za sofinanciranje tečaja. ▲

SVET OBMOČNE ENOTE KMETIJSKO GOZDARSKE ZVEZE SLOVENIJE (KGZS) OBRAVNAVAL AKTUALNE PROBLEME KMETIJSTVA NA KOROŠKEM

IDA ROBNIK

V Slovenj Gradcu je bila 5. aprila letos druga seja sveta območne enote KGZS, na kateri so člani kritično obravnavali kmetijski program, financiran iz državnega proračuna. Program predvideva majša neposredna plačila po glavi živine, kar pa se neposredno odraža pri mleku. Na drugi strani pa program predvideva večji delež denarja za izvozne stimulacije. Svet tudi ugotavlja, da kljub obljubam o poenostavitvi postopkov za intervencije do teh v letošnjem letu še ne bodo prišli in bodo morale pri pripravi dokumentacije spet aktivno sodelovati svetovalne službe. Opozorili so tudi na težave zaradi zaostankov plačil državnih intervencij, trošarin za kme-

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije se je dokončno konstituirala na državni ravni v mesecu decembru lani in sedaj na tem nivoju aktivno sodeluje pri pripravi proračuna za kmetijski del in pri reševanju trenutno najbolj perečih težav na področju govedoreje (odkupne cene mleka, BSE ter slinovka in parkljevka), ki so se odrazile z zniževanjem odkupnih cen in zmanjšanjem prireje, predvsem govedu.

tijske stroje ipd. Sprejeli so tudi sklep, da je potrebno pripraviti analizo vseh občinskih intervencij na območju, ki ga pokriva svet območne enote ter izdelati enotne smernice za porabo tega dela sredstev.

Področje, kateremu je svet posvetil pozornost je tudi vključevanje Slovenije v EU. Člani pričakujejo, da bo KGZS v pogajanjih za vstop v EU predstavila drugačne pogoje Slovenije gle-

de na specifiko terena (razgiban teren), majhno in razdrobljeno kmetijsko posest in številne agrarne reforme in pri tem dobila posebno mesto.

Svet je bil seznanjen tudi s specifičnimi problemi koroških kmetov. Eden izmed njih je gotovo klavnica, ki je trenutno na Koroškem ni. Klavnica v Otiškem vrhu je namreč že dalj časa v stečajnem postopku. Kmetje morajo živino voziti v zakol v Mari-

bor, Celje ali druge oddaljene kraje in plačevati visoke prevozne stroške. Drug velik problem je vprašanje ekološkega kmetovanja v Zgornji Mežiški dolini zaradi onesnaženega okolja. Sicer pa se tudi koroški kmetje srečujejo z istimi problemi kot ostali slovenski kmetje. Ob zaključku razprave so sprejeli sklep, da mora KGZS sodelovati v postopku za pridobitev ekološke rente za zgornjo Mežiško dolino.

Svet je bil seznanjen tudi s postopki združevanja koroških zadrug in podprl tako rešitev ter sprejel sklep, da mora nova združena zadruga najprej rešiti problem klavnice za koroške kmete. ▲

REGIJSKI KVIZ »MLADI IN KMETIJSTVO«

DANICA ONUK, inž. kmetijstva

Društvo podeželske mladine Mislinjske doline je bilo kot lanskoletni zmagovalec letos organizator regijskega kviza »Mladi in kmetijstvo«.

Potekal je v soboto, 31. marca 2001 v Kulturnem domu Podgorje. Na razpis se je prijavilo 9 tričlanskih ekip iz petih društev podeželske mladine s Koroške in sicer:

- Dravograd 1,
- Dravograd 2,
- Dravska dolina 1,
- Dravska dolina 2,
- Mežiška dolina - Javorje,
- Mežiška dolina - Stražišče,
- Mislinjska dolina 1,
- Mislinjska dolina 2 in
- Šentanel.

Samo tekmovanje je bilo razdeljeno v tri kroge, mladi pa so odgovarjali na vprašanja s področja ekološkega kmetovanja, turizma na kmetiji, varnosti in varovanja zdravja na malih kmetijskih in kmetijsko-gozdarskih obratih ter slovenskega kmetijstva in Evropske unije.

V prvem krogu so vse ekipe z odgovori A, B ali C odgovarjale na 12 istih vprašanj. Tri najslabše ekipe so bile tako izloče-

ne iz nadaljnjega tekmovanja.

Šest preostalih ekip je v naslednjem krogu odgovarjalo na trditve z DA ali NE, s tem, da so lahko odgovor oplenitili z 1 ali 2 točkama. Seveda so se jim nepravilni odgovori za prav toliko osiromašili. Tako so na koncu kroga ponovno izpadle tri najslabše ekipe.

Tri preostale ekipe so v zadnjem krogu izbirale vprašanja po težavnostni stopnji, nanje pa so morali odgovoriti ustno. Po petih vprašanjih za vsako ekipo so bila že jasna dosežena mesta in sicer:

- 1. mesto: Šentanel
- 2. mesto: Mislinjska dolina 2
- 3. mesto: Dravska dolina 2

Prvovrščena ekipa Šentanela se je udeležila državnega tekmovanja, ki je bilo 7.marca 2001 v Ribnici na Dolenjskem in zasedla 7. mesto.

Za boljše vzdušje in sprostitve med posameznimi tekmovalnimi krogi so poskrbele Razborčanke in sicer Marija in Anica Stropnik s skečem Stabilizacija, Albina in Marija Linasi s skečem Policijski vsakdan ter Tanja Stropnik z vižami na harmoniki.

Zmagovalne ekipe regijskega kviza

Foto Danica Onuk

Vse ekipe so prejele priznanja in priložnostna darila sponzorjev, tri najboljše ekipe pa so prejele tudi pokale.

Seveda organizatorji niso po-

zabili na pogostitev vseh sodelujočih in na zabavo s plesom.

Vsem ekipam za dosežene rezultate še enkrat čestitamo! ▲

NEKAJ UTRINKOV S TEČAJEV IN PREDAVANJ ZA KMEČKE ŽENE IZ MISLINJSKE DOLINE

DANICA ONUK, inž. kmetijstva

V prvih treh mesecih letošnje-
ga leta je potekalo kar nekaj
predavanj in tečajev, na kate-
rih so si kmečke žene in dekle-
ta pridobile znanje in vešči-
ne s področja kulinarike, vrt-
narstva in vzgoje cvetja ter
zdravstva.

V vsakem izmed teh treh
mesecev je bilo organizirano
po eno predavanje in sicer v
januarju nam je na dveh lokaci-
jah (v Slovenj Gradcu in v
Šentilju) mag. farmacije **Simona
Rupreht** predavala o pravilni
rabi zdravil.

Pedikerka **Marjana Kresnik**
pa nam je v februarju in marcu
na treh lokacijah (v Razborju,
Završah in v Podgorju) govori-
la o skrbi za zdrave noge.

Februarja je **Igor Škerbot** iz
ZZV Celje na dveh lokacijah
govoril o tem, kako uspešno pri-
delovati zelenjavo.

V mesecu marcu pa smo
organizirali še predavanje o
vzgoji okrasnega cvetja, ki ga
je ob obilici vrst lončnic in ob
diapozitivih praktično podala
Ruth Podgornik-Reš, cvetličarka
s Podvina pri Bledu in avtorica
knjige o okrasnih rastlinah.

Da pa se da za določene
namene narediti tudi cvetje iz
papirja, smo se lahko prepriča-
li na dveh tečajih. **Marija Zdovc**
iz Šmartna je ženam v Završah
in v Razborju pokazala veščine
izdelovanja rož iz barvnega
papirja. Skupaj se ga je udeleži-
lo 25 žena.

V mesecu februarju in marcu
pa so potekali tudi kulinarčni
tečaji.

Tečaj priprave štrukljev smo
organizirali v Mislinji v Osnovni
šoli in v Razborju na kmetiji
»Rdečnik«, skupaj pa ga je
obiskalo 33 tečajnic. Tečaj je
vodila **Marija Rošar** iz Mari-
bora.

Tečaj »Enolončnice« smo
organizirali v Mislinji v Osnovni
šoli in na Vrheh na kmetiji
»Apačnik«. Vodil ga je **Janez
Komar**, ki je 25 tečajnic naučil
pripraviti 10 enolončnic.

V Pamečah se je 18 žena
udeležilo tečaja priprave zrez-
kov in prilog, ki je potekal
6.marca v gostilni Šafar, vodil
pa ga je **Janez Komar**. ▲

Foto Danica Onuk

Ob zaključku tečaja
priprave štrukljev v
Mislinji.

Nekaj tečajnic ob
pripravi enolončnic
na kmetiji Apačnik
na Vrheh.

Med pripravo
zrezkov v Pamečah.

Žene iz Završ
pri izdelovanju
rož iz papirja

ČEBELE V MAJU

ČEBELARSTVO

JANEZ BAUER

Maj je mesec cvetja in narava je z obema rokama prinesla pomlad v naše kraje. Vse brsti in cveti in tudi naše čebele so začutile to silovito pomladno moč.

Matica zalega z vso močjo, tudi več kot 2000 jajčec dnevno. Število čebel skokovito narašča, od skromnih 15.000 v začetku marca pa do več kot 60.000 proti koncu meseca maja. Takšen silovit razvoj pa marsikdaj povzroča pomanjkanje prostora v našem narodnem AŽ panju. Če se čebele počutijo utesnjene, se marsikdaj odločijo za selitev iz panja. Tej selitvi pravimo rojenje, ko polovica čebel s staro matičo zapusti svoj dom in si poišče

novi domovanje. V panju pa ostane zaležena mlada matica z vso zalego in mladimi čebelami.

Rojenje tako predstavlja naravno večanje čebeljih družin, ki pa je s stališča sodobnega čebelarstva nezaželeno. Čebelar, ki čebelari na med, bo preprečeval rojenje, saj roj in izrojenec skupaj nikdar ne prineseta toliko medu, kot ena močna družina. Čebelar, ki bi rad povečal število čebeljih družin, pa bo roja vesel, ali pa bo še pred naravnim rojenjem naredil enega ali več umetnih rojev. Takšni umetni roji, narejeni maja, se bodo še do zime dovolj razvili, da jo bodo lahko preživel.

V maju zacveti vse sadno drevje, ki ga čebele pridno obiskujejo in skrbijo za oprasčevanje. Pri tem pa moram posebej opozoriti vse sadjarje in vrtničkarje:

NE ŠKROPITE V CVETI!

Za čebele so posebej nevarni insekticidi in herbicidi, ki povzročajo pomore celih čebelnjakov. Kar predstavljajte si čebelnjak, iz katerega se vali na tisoče umrlih čebel. Zato vas čebelarji prosimo, da če že morate škropiti, škropite zvečer. Prav tako je dobro, če prej pokosite podrast in travo pod sadnim drevjem, katerega škropite. Enako velja za vse vrtničkarje, ki obešate lepljive rumene plošče na drevje. Počakajte, da drevje odcveti, da čebele opras-

vijo svoje poslanstvo in z oprasčevanjem povečajo vaš pridelek. Tako boste zadovoljni vi, z velikim pridelkom sadja in čebelarji, ker nam bodo čebele prinesle nekaj cvetnega prahu in medu. V Združenih državah Amerike veliki plantažni sadjarji plačajo čebelarjem veliko dolarjev, da v času cvetenja pripeljejo čebele v njihove plantaže. Ugotavljajo, da je tako pridelek tudi do 70% večji. Pri nas kaj takega še ni potrebno, saj je poseljenost s čebeljami družinami še kar velika. Koristnost čebeljega dela pa bi morala bolj upoštevati država, ko obravnava čebelarje kot velike zaslužkarje, ki jih je potrebno na veliko obdavčiti. ▲

ČEBELNJAK ZANANEGA ČEBELARJA JOŽETA DETEČNIKA V PODGORJU PRI SLOVENJ GRADCU

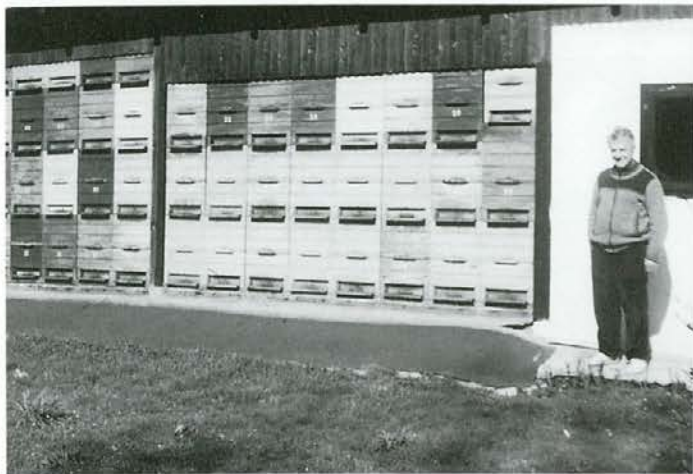
JANEZ BAUER

Kdo ne pozna Jožeta Detečnika iz Podgorja pri Slovenj Gradcu. Čebelarji že od rojstva, saj so imeli pri njih doma že od nekdaj čebele. Tako svoje izkušnje s pridom uporablja v domačem čebelnjaku, ki je lahko vsem za vzor. Seveda pa svoje ogromno čebelarsko znanje ne skriva, ampak ga velikodšno deli vsem čebelarjem v bližnji in dalj-

ni okolici. Skoraj ni čebelarja na Koroškem, ki mu ne bi pomagal ali svetoval. Njegovo življenje in delo je tesno povezano s čebelami, zato ga je Čebelarska zveza Slovenije odlikovala z vsemi odlikovanji.

Tudi mi mu želimo še veliko prijetnih in uspešnih trenutkov z njegovimi muhami. ▲

Jože Detečnik ob svojem čebelnjaku

OČE LUKA - ČEBELAR

MARIJAN IVANKOVIČ

Večkrat sem opazoval očeta pri njegovem delu s čebelami, nekega dne pa sem ga vprašal, od kdaj ima tako veselje do tega. Pa mi je odgovoril:

„Že kot otrok sem svojega dedka vedno spraševal to in ono o teh malih živalicah. Vsak dan sem bil poleg njega v čebelnjaku in opazoval, kaj se tam dogaja. Velikokrat sem bil deležen sladkega medu. Zelo lepo je bilo, dokler je dedek še živel, od njegove smrti pa čebel ni bilo več pri hiši. Vendar, veselje do čebel je ostalo v meni in čakalo dobrih 40 let, dokler nisem sam začel čebelariti. Vse do tedaj nikoli ni bilo časa.“

Najprej so bile obveznosti do družine, pa služba na Gozdnem gospodarstvu oziroma Gradnjah, ki je bila skoraj celodnevna. Sedaj, ko sem upokojen, je za to več časa. Pred trinajstimi leti sem se upokojil in takrat začel tudi čebelariti. Začel sem z enim malim panjem - kranjičem, potem pa sem vsako leto pridobil še kakšen panj več. Tako imam sedaj že kar precej čebeljih družin.

S temi malimi živalicami si krajšam čas in so mi v veliko

veselje. Z njimi se počutim bolj zdravega in srečnega.“

Tako je moj oče zaključil pripoved in se odpravil proti čebelnjaku. ▲

Luka Ivankovič pred svojim čebelnjakom na Legnu v Slovenj Gradcu.

dr.med. METKA MARKOVIČ, spec.spl.medicine

Alergeni so našemu telesu tuje snovi, proti katerim se v organizmu izdelajo protitelesa IgE, ali pa se ob stiku z njimi vzburi in aktivira posebna vrsta limfocitov v tkivih. Oseba v takem stanju je senzibilizirana. Ko se tako pripravljen organizem znova in znova srečuje z alergenom, nastane takoj, po nekaj ali več urah alergičen proces, ki se kaže z različnimi neprijetnimi znaki, kot so: srbenje, nahod, koprivnica, otekline, astma, ekcem ali prebavne motnje. Najhujša reakcija je anafilaktični šok, ko se ob stiku z alergenom burno in nevarno odzivajo vsa tkiva v telesu, zlasti ožilje in dihalo. Alergeni so beljakovine ali nanje vezane druge snovi. Znane so skupine alergenov, s katerimi protitelesa IgE, nastala proti drugemu pogostemu alergenju, lahko reagirajo in sprožijo alergijske pojave. Pravimo, da se pri senzibilizirani osebi za določen alergen lahko sproži alergijski pojav tudi pri stiku z več drugimi alergeni. Govorimo o navzkrižnosti alergenov, ki jo omogočajo majhni deli beljakovinske strukture, ki so navzoči v mnogih rastlinskih in živalskih celicah.

Navzkrižnost cvetnega prahu in prehrane

Osebe z alergijo na pelode imajo pogosto alergične pojave tudi po uživanju sadja in zelenjave - vsaj polovica. Ta problem je dokaj pogost, saj ima alergijo na cvetni prah vsaj 15% prebivalcev. Za pelode alergična oseba lahko neposredno po zaužitju določenega sadja ali zelenjave začuti neprijetne simptome na koži, v ustni votlini, motnje dihanja ali celo splošno slabost. Najpogostejši med temi pojavi je oralni alergični sindrom, ki se odvija v ustih ali žrelu. Redkeje se po določenem hranilu razvije nahod. S kuhanjem ali močnim segrevanjem se alergenska sposobnost uniči.

Pelodi trav in hrana

Ker so trave v botaničnem sorodstvu z žitaricami, lahko pri alergičnih na trave pričakujemo tudi alergijo na moko, najpogosteje na pšenično in rženo, lahko

tudi na ovsene kosmiče, ječmen koruzo in riž. Iz travne ljujke so izolirali alergen, ki je navzkrižen z drevesnimi pelodi, tudi oljčnimi, koruznimi in paradižnikovimi. V tretjini primerov je ta alergen navzkrižen celo s stročnicami kot so soja, grah, kikiriki.

Pelodi, breze in hrana

Med drevesnimi pelodi je pelod breze najpogostejši in najmočnejši sprožilec alergij. Alergični na pelode breze kar v 25% do 75% razvijejo tudi simptome po živilih - sindrom breze, lešnikov, sadja in zelenjave.

Tako obstaja ob alergiji na brezo v 100% verjetnosti, da smo alergični še na kivi, 51% na curry, v 16% na kikiriki. V botanični družini s kivijem so še: melone, lubenice, buče, kumare in banane. Kikiriki imenujejo danes tudi skriti alergen, saj je prisoten v mnogih industrijskih slaščicah in namazih za kruh. Spada pa v družino stročnic, kamor sodijo še rožiči, grah, fižol in soja, ki prav tako zasluži naziv skriti alergen, ker je sestavina številnih prehranskih izdelkov.

Pelodi breze so izredno močni alergeni in nekateri alergenski sestavni deli v njih omogočajo navzkrižno alergijo z nekaterimi zelmi, med katere uvrščamo mnoge začimbe. Njihov osrednji predstavnik je navadni pelin, ki lahko navzkrižno reagira z zeleno, curjem, kamilico, janežem, korenjem, papriko, cimetom, poprom, muškatom, ingverjem, česnom.

Navzkrižne povezave med pelodi različnih dreves

Čeprav je pelod breze krivec za večino primerov pelodno - prehranske alergije, je v času cvetenja dreves koristno vedeti, na katere drevesne pelode v zraku se alergična oseba še lahko odziva s simptomi, če se zadržuje v določenem okolju. Navzkrižna alergija je možna med pelodi jelše in leske s pelodi bukve, hrasta in pravega kostanja ter med pelodi topola, vrbe s pelodi bresta.

Dobro je vedeti, da določeni pelod v preobčutljivem organizmu sproži procese, ki omogočajo alergenske procese še več tednov po končani sezoni cvetenja tiste rastline.

Navzkrižnost med pršicami in morskimi sadeži

Pršice so po vsem svetu pomemben inhalacijski alergen v stanovanjih. Pravzaprav so alergeni njihovi iztrebki. Približno 10% ljudi je preobčutljivih za pršice in lahko dobijo asmatičen napad ali druge znake alergije po uživanju morskih sadežev kot so: garnele, raki, rakovice, lignji. Morski sadeži so lahko vzrok prehranske alergije, ki se manifestira večinoma kot prebavne motnje.

Navzkrižnost med alergeni lateksa in sadja

V zadnjih letih so tako pogoste, da jih imenujemo kar "sindrom lateks - sadje". Pri bolniku se najprej razvije alergija na lateks, ki se kaže kot koprivnica po stiku z njim in ne traja dolgo, možni pa so prav vsi stiki alergije, od srbenja, nahoda, astme do anafilakse. Hujše oblike se razvijejo pri operacijskem osebju, ki je veliko v stikih z materiali, ki vsebujejo lateks. Lateks je v 25 do 34% navzkrižen z avokadom, bananami in kivijem, redkeje pa so opazili navzkrižnost lateksa še z marelico, lešniki, kostanjem, pasijonko, grenivko in ananasom.

Navzkrižnost med ptičjimi in jajčnimi beljakovinami

Povezanost alergije na perje, perutninske iztrebke in jajca poznamo že skoraj 20 let. Navzkrižni alergeni so prisotni v perju, ptičjem serumu in jajčnem rumenjaku. Jajca vsebujejo več vrst alergenov. Otroci z alergijo na jajca so alergični predvsem na beljak in lahko tudi na cepiva, ki ga vsebujejo. Pomembno je vedeti, da alergije na jajca ne povzročata celotna vsebina.

Navzkrižnost med pelodi, medom in izločki žuželk

Med je mešanica različnih snovi. Poleg pelodov vsebuje lahko alge, spore, plesni, organske sestavine čebel in druge snovi. Med lahko povzroči različne oblike alergičnih pojavov, od problemov v ustih, do anafilaksije - najhujše oblike alergične reakcije. Med vsebuje komaj sled čebeljega strupa, vendar že to včasih zadošča za alergično reakcijo pri preobčutljivi osebi.

Skriti alergeni

Najdemo jih predvsem v industrijsko pripravljene hrani, ki so ji dodana sredstva za obstojnost, lepšo barvo in boljši okus. To so konzervansi in antioksidanti ter umetna barvila. Posebno skriti alergeni so sestavine plesni, saj se njihovi encimi uporabljajo v proizvodnji mnogih živil, sadnih sokov in zdravil. Poleg tega je v jeseni tudi v našem naravnem okolju veliko nevidnih plesni, ki se razvijajo na odmirajočih rastlinah in listju.

Zdravila kot alergeni

Pri nepojasnjenih alergijskih pojavih moramo vselej pomisliti tudi na zdravila. Pogosta je alergija na aspirin, na zdravila proti bolečinam - analgetike, antirevmatik, antibiotike, sulfonamide, hormonske preparate in tudi na lokalne anestetike. Vendar tudi vsak pojav po jemanju zdravil ni alergija, zato se je treba posvetovati z zdravnikom. Priporočamo tudi posvet pred morebitno splošno narkozo oziroma operacijo.

Hrana, ki vsebuje biogene amine

V alergični reakciji med določenim alergenom in protitelesi IgE se iz posebnih celic - mastocitov začno sproščati velike zaloge najbolj poznane amina - histamina, ki je odgovoren za blage do hujše alergične reakcije. Povzroči srbenje, koprivnico, otekanja, okvare in nevarna razširjenja žil, astmo in možganske motnje. Hrana, ki vsebuje biogene amine in histamin so: sir, prekajene ribe, ribje konzerve, klobase, šunka, postana hrana, rdeče vino, ananas, banane, jagode, slive, limone, avokado, špinača, paradižnik, kvas, kakav, čokolada.

Kontaktne alergeni

To so alergeni, ki po stiku s kožo izzovejo preobčutljivost posebnih celic v koži tako, da se po vnovičnih stikih razvije ekcem. Kontaktne alergeni so: nikelj, krom (v cementu in usnju), sintetična vlakna v tekstilu in nogavicah, gumijasti izdelki, čistilna sredstva, fotokemikalije, frizerski preparati in barve, konzervansi, mazila in kozmetika, parfumi in dezodoransi. Nikelj je med naštetimi najpogostejši alergen.

Manj pa je znano, da je nikelj prisoten tudi v hrani, precej ga vsebujejo stročnice, zelje, kakav, ovseni kosmiči in orehi. Preobčutljivim za nikelj odsvetujemo naslednjo hrano: sire, pastete, sardine, kikiriki, češnje, breskve, ribez, banane, lešnike, orehe, čokolado, kalčke, šparglje, sojo, čaj, kakav, vino in pivo.

Hrana, ki vsebuje salicilate

Najbolj poznana snov s to sestavo je aspirin. Uporabljali so jih tudi za konzervanse. Precej salicilatov je v sadju: grozdju, ribezu, borovnicah, datljih, suhih slivah, malinah, breskvah, pomarančah, ananasu, višnjah, redkvicah. Prisotni so tudi v začimbah: curry, gorčica, janež, poper, pa še v čaju, kavi in vinu. Pseudoalergične osebe na aspirin in antirevmatska zdravila naj se navedeni hrani izogibajo. ▲

Vir.: Alergeni - sorodni, navzkrižno aktivni in skriti Schering - plough CE AG

PREVENTIVNO MERJENJE KRVNEGA SLADKORJA IN TLAKA

STANKA DOLAR

V okviru mednarodnega dneva zdravja je društvo upokojencev Slovenj Gradec skupaj s patronažno službo Zdravstvenega doma Slovenj Gradec organiziralo merjenje krvnega tlaka in sladkorja 5. aprila letos. Starejši so to akcijo vzeli zelo resno, saj je postala že tradicionalna. Kljub slabemu vremenu se je merjenja udeležilo 78 starejših, 11 pa so jih napotili k izbranemu zdravniku zaradi povišanega sladkorja in 37 zaradi povišanega tlaka.

Akcija je potekala ves dopoldanski čas. V teh letih ima skoraj vsak kakšne zdravstvene probleme, ki so jih zaupali prijaznim medicinskim sestram. S svojimi strokovnimi nasveti so jim rade svetovale. Štiri medicinske sestre so v domu pripravile tudi razstavo knjig in zloženk o zdravem načinu življenja in prehranjevanja. Tako so naši upokojenci odhajali iz doma v rokah s kopico zloženk o zdravem načinu življenja.

Zdravstvenemu domu Slovenj Gradec - enoti patronaže in njeni vodji Majdi Zajc se za prijaznost in opravljeno delo zahvaljujemo. ▲

ZDRAVILA IZ NARAVE BOR, SMREKA IN

Zbrala MILENA CIGLER GREGORIN, inž.agronomije

DRUGI IGLAVCI

Foto Franc Jurac

Že dolgo vemo, da imajo iglavci zdravilne lastnosti. Torej, poleg gospodarske vrednosti iglavcev lahko cenimo tudi učinkovine, ki zdravijo predvsem kožne bolezni in boleznih dihal.

Med zdravilne iglavce prištevamo rdeči bor, navadno smreko, belo jelko, ruševje in navadni macesen. Iz njihovih delov pripravljamo mazila, sirupe, pripravke za vtiranje, kopeli in čaje.

Iz svežih mladih poganjkov bora pridobivamo hlapno olje,

ki ima močan vonj in milnat, grenak okus.

Iz svežih iglic in olesenelih vej ruševja pridobivamo hlapno olje, ki ima značilen vonj po smrekovih iglicah. Iz mladih vej vseh vrst smreke in jelke pridobivamo hlapno olje, ki ima značilen vonj.

Iz poškodovanih vej in debel iglavcev se cedi rumenkasta smola, ki se na zraku strdi. To smolo imenujemo terpentini. Pridobivajo pa ga tudi na način, da v skorjo drevesa zarežejo v obliki črke V in poberejo izce-

dek. Iz tega potem po posebnem postopku vodne destilacije pridobivajo hlapno terpentinsko olje. Izkupiček je 25%, ostanek je kolofonija. Sveže destilirano olje je brezbarvno in ima oster, praskajoč okus. Sčasoma postane rumenkasto in motno. Takšno olje dražeče vpliva na kožo. Kolofonijo uporabljajo pri izdelavi sintetičnih lakov. Sestavljajo jo smolne kisline. Uporabljajo jo tudi v farmacevtski industriji za izdelavo obližev in mazil.

Precej razširjeno je nabiranje mladih poganjkov bora in smreke za izdelavo sirupa, preostanek pa lahko uporabimo za kopeli. Ti poganjki vsebujejo eterično olje, grenčine, smole in čreslovine.

Zdravilnost pripravkov

Borovo hlapno olje draži kožo, jo pordeči in pospeši prekravitve. Uporabljamo ga pri revmatizmu, podagrah, kožnih obolenjih kot so akne. Pri tem olje vtiramo v kožo. Pri notranji uporabi in pri inhalaciji eterično olje zmanjšuje izločanje bronhialnih žlez in deluje anti-septično. Zato njegovo uporabo priporočamo pri katarjih bronhijev, drugih pljučnih obolenjih in celo pri tuberkulozi.

Kopeli z izvlečki iz borovih iglic pomagajo pri revmatskih in živčnih obolenjih.

V ljudskem zdravilstvu so predvsem gozdni delavci, kmetje in kamnoseki cenili domača mazila za cepljenje ran, pri-

pravljena iz borovega ali smrekovega terpentina s svinjsko mastjo. To mazilo lahko z velikim uspehom uporabimo pri kožnih obolenjih domačih živali, pri kožnih ragadah in površinskih odrgninah.

Opozorilo: Terpentinsko olje vedno kupujemo v lekarnah in ga ne zamenjamo s terpentinskim nadomestkom za razredčitev barv. Bodimo previdni pri uporabi, ker hlapno olje močno draži kožo, povzroča vse stopnje vnetja in celo poškodbe kože. Njegov učinek preizkusimo na majhnem delčku kože na podlakti. Pri notranji uporabi se točno držimo navodil. Prevelike količine hlapnih olj lahko povzročijo poškodbe, dražijo sluznico želodca in črevesja in poškodujejo ledvice.

Priprava mazila doma

Preprosto mazilo za doma pripravimo tako, da previdno raztopimo zvrhano jedilno žlico terpentina (drevesne smole) katerega koli iglavca v petih žlicah svinjske masti. Zmes pustimo, da se ohladi in postopek še dvakrat ponovimo, nato pa tekoče mazilo odcedimo v lonček. Kadar mazilo uporabljamo na večji kožni površini, vedno na podlakti ugotovimo, ali ga koža prenaša. To mazilo uporabljamo za celjenje ran, pa tudi za vtiranje pri revmatskih težavah. ▲

Vir.: Katja Galle - Toplak
Zdravilne rastline na slovenskem

LJUDJE

IN

DOGODKI

TRADICIONALNI ZIMSKI POHOD NA ČRNI VRH OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

MIRKO TOVŠAK

Planinci na vrhu pri znamenju, ki ga je izdelal domačin dr. Lojze Pogorevc. Foto Mirko Tovšak

Planinsko društvo Mislinja vsako leto ob slovenskem kulturnem prazniku organizira vzpon na najvišji vrh Pohorja - Črni vrh (1543 m nadmorske višine). Pohod je posvečen vsem živečim in že preminulim planincem, ki so se ali pa se še udeležujejo na kateremkoli področju kulturnega ustvarjanja in so poleg tega aktivni planinci. Še posebej se na ta dan spominjo planincev književnikov, ki znajo svoja doživetja in lepote planin opisati tudi v knjigah ali v kakšni drugi obliki pisane besede.

Vsi pohodniki so dobili kontrolne kartončke, ki so jih žigosali pri znamenju na Črnem vrhu. Tu je bilo za vse pohodnike pripravljeno tudi toplo okrepčilo, saj je bilo tudi letos na samem vrhu precej mrzlo in vetrovno.

Letos se je organiziranega pohoda udeležilo že preko 100 planincev iz domačega in sosednjih planinskih društev, prihodnje leto pa bodo vsi, ki se bodo že tretjič zapored na ta dan povzpeli na Črni vrh, prejeli spominsko značko. ▲

VIHARNIK

VIKICA MERZDOVNIK

Pršel si. Dolga je bila pot do nas. Spoznavala sem te pri sorodnikih, pri prijateljici in pri naši babici. Všeč si mi bil. Neskončno sem si želela, da bi vsak mesec prihajal v naš dom.

Zgodilo se je čisto slučajno. Prsrčno pozdravljen. Med svoje bele liste sprejmi kdaj še mojo misel. Prva je že tu. Če jo boš samo prebral mi bo lepo pri srcu.

Jesen, najlepši čas; čas, ki spremeni barve odpadajočega listja s krošenj dreves. Sonce me nežno boža. Slutim, da je prava jesen že pred vrati. Kar verjeti ne morem, kako hitro se je poslovilo to vroče poletje.

Jaz pa zaspam gledam proti našim goram. Bodo tudi gore zaspale pod čudovito snežno odejo?

Morda?! Morda se pomladi skupaj prebudimo iz sladkega spanca z željo, da jih obiščem. Pojdem! Pojdem še to jesen, da me sprejme katera izmed njih. Da, Triglav. Ta veličastni biser. Le kaj me vleče tja gor? Skale, težke poti. Me tam gori čaka ON, ki je Stvarnik vsega? Stvarnik skrivnosti. Ta skrivnost pa je zavita v neskončne bele gmote kamenja. Ni in ni jih konca. ▲

Hodim, skoraj blodim. Kamor seže pogled same skale. Na videz nepremagljiva ovira. Stojim in gledam proti vrhu. Srce mi močno bije. Bom premagala oviro. Še en podvig in že sem na vrhu. Kolikokrat se je to ponovilo.

V glavi se mi prepleta nešteto misli. Kaj res moram narediti še na tisoče varnih korakov. Nebo nad mano je kot ogledalo. Rahel vetrič mi nežno kodra lase.

Strmim v daljavo. Le kje je ta dolina? Dolina, ki mi bo ponudila varen korak? Jezera, kako nebeško čista so. Vabijo me, da v to čisto vodo namočim prst, na čelo naredim križ.

Šele sedaj sem spoznala, da nisem hodila sama. Spremljala me je Njegova roka.

Skupaj sva premagala težke poti. Ta pot je bila ena težjih - a najlepših, kar sem jih kdaj prehodila. Bila je polna lepih doživetij, ki jih nikoli ne bom pozabila.

Adijo, Triglav! Adijo, najlepši košček naše domovine.

To je le nekaj misli s tridnevne-ga pohoda slovenskih žena, mamic in babic, ki se spopadamo s težko boleznijo. Iz boleznij črpamo moč, da premagujemo velike ovire naših lepih gora. ▲

Pred Staničevo kočo

Ob triglavskem jezeru

10 LET SKUPINE ZA SAMOPOMOČ BOLNIŠNICE SLOVENJ GRADEC

VIKICA MERZDOVNIK

Začelo se je pred desetimi leti, ko je nekaj žena operiranih za rakom dojke, skupaj s sestro Ano Perše, ustanovilo skupino za samopomoč.

Število operiranih se je iz leta v leto večalo, tako skupina sedaj šteje 40 rednih članic, ki se srečujemo enkrat na mesec v prostorih bolnišnice. Organiziramo razna strokovna predavanja, ne pozabimo na rojstne dneve, hodimo v planine; Triglav smo osvojile že trikrat. Na ta pohod povabimo tudi podobne skupine iz cele Slovenije. Deseto obletnico naše skupne smo obeležile s prireditvami 10. marca letos. Povabile smo tudi članice drugih skupin iz Slovenije. Zbrale smo se pred cerkvijo sv. Elizabete. Srečanje, pozdravi, stiski rok, želje, da skupaj preživimo lep dan. Nasmejanih obrazov, polne upanja in vere smo vstopile v cerkev, kjer nam je domači župnik Peter Leskovar bral mašo. Njegove besede so toplo in prijazno odmevale globoko v naših

srcih. Dotaknile so se našega življenja s preizkušnjo, s katero živimo in utrjujemo naša prijateljstva. Sveto mašo je daroval škof Franc Kramberger. Njegovemu nagovoru smo vestno sledile in čutile, da je življenje kljub vsemu hudemu lepo, najlepše pa je takrat, ko se zberemo pri gospodovi mizi. Po zaključku sv. maše nas je pot vodila na Legen, kjer

2

ZVEZA HRANILNO KREDITNIH SLUŽB
SLOVENIJE, p.o. LJUBLJANA
POSLOVNA ENOTA SLOVENJ GRADEC
Telefon 02 883 93 00

Z blagajniškimi mesti:

Slovenj Gradec, Celjska 7 ☎ 02 883 93 13
Mislinja ☎ 02 885 70 51
Dravograd ☎ 02 871 04 90
Radlje ob Dravi ☎ 02 888 00 10
Prevalje ☎ 02 881 78 10

Svojim varčevalcem nudimo:

- vodenje tolarških vlog za domače pravne in fizične osebe (hranilne knjižice, tekoči računi, žiro računi, depoziti)
- vezave hranilnih vlog po ugodnih obrestnih merah
- opravljanje plačilnega prometa (plačevanje položnic in računov)
- kreditno kartico Magna
- kratkoročna posojila za kmetijske in druge namene
- dolgoročna posojila za investicije v kmetijstvu
- dolgoročna posojila kmetijsko mehanizacijo
- potrošniška posojila
- odkup delnic za borzno posredniško hišo PM&A

POSTANITE TUDI VI KOMITENT
ZVEZE HRANILNO KREDITNIH SLUŽB SLOVENIJE
PE SLOVENJ GRADEC
IN IZKORISTITE MOŽNOSTI, KI VAM JIH PONUJAMO!

smo se v restavraciji Bellevue okrepcale z domačim pecivom, čajem in kavico ter se v prijaznem pogovoru spoznavale. Sledil je bogat kulturni program, ki so nam ga pripravili: ansambel Samarijan in pevski zbor Karintia Kantat, piko na "i" pa je dodal Adi Smolar, ki je z besedo in pesmijo polepšal že po naravi lep sončen dan.

Misli dr. Janeza Gorjanc so našle mesto v naših srcih, v ušesih pa nam še vedno zvenijo njegove prijazne besede. Sestra Ana Perše pa nam je predstavila desetletno delo naše skupine.

Povabila na naše obeležje obletnice se je prijazno odzvala dr. Marija Vegelj Pirc in nam spregovorila, kot zna le ona, navdušile so nas tudi besede dr. Vladimirja Toplerja, direktorja bolnišnice. Hvala vsem za lepe besede. V svoji sredi smo lahko pozdravile še sestro Purič Firdeuso, dr. Draga Plešivčnika in profesorja Karla Pečka.

Po kosilu smo obujale spomine na prehojene poti. Dan je bil prekretek, spomini pa bodo zato lepi in nepozabni. Družbo so nam delali tudi naši vodniki, le njihove skrbi za našo varnost so bile ta dan manjše od tistih v triglavskih stenah. ▲

1. Dr. Janez Gorjanc je v svojem govoru med drugim dejal: "Ker verujem v človeka, verujem tudi v življenje. To se pravi, da imam pozitivno stališče do življenja, dasi ne živim v iluzijah in se zavedam, da je življenje v celoti dobro in zlo, uživanje in trpljenje, toda človek se mora izkoptati iz najhujšega."

2. Srečanja so se udeležili tudi predstavniki Onkološkega inštituta iz Ljubljane: gospa dr. Marija Vegelj Pirc in med. sestra Firoleusa Purič.

OBČNI ZBOR PLANINSKEGA DRUŠTVA SLOVENJ GRADEC

MIRKO TOVŠAK

Planinsko društvo Slovenj Gradec je zadnji petek v mesecu marcu pripravilo redni občni zbor na njihovi priljubljeni postojanki, planinski koči pod Kremžarjevimi vrhom.

Kot običajno so se poleg domačih planincev zbora udeležili tudi številni gostje iz sosednjih društev, zaradi bolezni pa je bil tokrat odsoten predsednik meddruštvenega odbora za Koroško Mirko Mlakar, ki so mu zbrani na koncu poslali pozdrave z željo po čimprejšnjem okrevanju.

Predsednik društva Primož Areh je v svojem poročilu orisal delo društva v preteklem letu, ki je bilo poleg organiziranega pohodništva zelo dejavno predvsem na gospodarskem področju. V lanskem letu jim je uspelo v sorazmerno kratkem času obnoviti del koč pod Kremžarjevimi vrhom, saj je bil predvsem gostinski del objekta v zelo slabem stanju in so se zato morali lotiti celovite obnove od temeljev dalje. Kljub temu, da niso bili deležni le simbolične finančne pomoči od mestne občine Slovenj Gradec, so z lasnimi sredstvi in ob pomoči nekaterih donatorjev le uspeli dokončati dela in v veliki meri tudi poplačati dolgove izvajalcem del. V zadnjih letih planinsko društvo gospodari tudi z Grmovškovim domom na Kopah. Objekt so oddali v najem Petru Gregorju, ki je v posodobitev in obnovo koč vložil več kot 10 milijonov tolarjev. Tudi ta obnova je bila nujna, saj je prejšnji najemnik pustil koč dobesedno v razpadajočem stanju. Pri tej koči ostaja še vedno odprto vprašanje vpisa lastnine na matično društvo, sicer pa se tudi tej koči obetajo lepši časi ob prevzemu smučišč žičničarjev iz Maribora.

Vodniška skupina pod vodstvom Ivana Hartmana je v celoti izpolnila svoj načrt. Številni organizirani pohodi so naleteli na ugoden odmev pri članih, saj si nekateri le na tak način lahko privoščijo varno pot v gore. V lanskem letu so za zahtevnejše pohodnike organizirali tudi številne izlete v domače in tuje visokogorje. Vsi ti pohodi so bili dobro pripravljene in med člani na izvedbo ni bilo nikakršnih pomb.

Markacijska skupina, katere gonilna sila je Jože Barl, je v lanskem letu dodobra obnovila in uredila vse planinske poti na njihovem območju. Pred kratkim so se obvezali, da bodo odslej urejali tudi planinsko pot na Poštarski dom pod Plešivcem,

čeprav to koč upravlja pošta in bi morali njihovi planinci sami skrbeti za urejenost in vzdrževanje poti.

Prav tako so se na zboru koroških markacijstov dogovorili, da bodo prevzeli vzdrževanje dela evropske pešpoti, ki so jo doslej

vzdrževali in obnavljali gozdarji.

Še največ težav pri njihovem delu jim povzročata nerazumevanje in birokratsko reševanje upravnih postopkov pri Mestni občini Slovenj Gradec. Zaradi tega že nekaj časa ne morejo objavljati obvestil na svoji običajni oglašni deski sredi mesta Slovenj Gradec, pa tudi sicer jim mestni urbanisti delajo težave pri označevanju transverzalne poti, ki poteka preko mesta Slovenj Gradec proti Uršlji gori. Zato se slovenjegraški planinci sprašujejo, ali se mestni možje zavedajo, da je tudi planinstvo del turistične ponudbe, ki jo imajo ti tako radi na jeziku, ko se hvalijo o pomembnosti mesta Slovenj Gradec.

Na občnem zboru so izvolili tudi novi upravni in nadzorni odbor društva, za predsednika pa je bil tudi za naslednje mandatno obdobje izvoljen dosednji predsednik Primož Areh. ▲

1. V koči so se zbrali številni planinci.

2. Delovno predsedstvo se pripravlja na pričetek občnega zbora, v ospredju je predsednik PD Prevalje Ivan Kompregj.

3. Dosedanji in novi predsednik društva Primož Areh.

4. Ivan Hartman, vodja vodniške skupine na občnem zboru.

ODPRLI TRGOVINO EKOLOŠKIH PRIDELKOV

FRANC JURAČ

Na tržnici v Slovenj Gradcu so odprli trgovino "Združenja ekoloških pridelovalcev in predelovalcev Deteljica", v kateri bodo prodajali kontrolirano ekološko pridelano in predelano hrano. V prodajalni, ki je prva te vrste na Koroškem, je že moč kupiti raznovrstno moko, kruh, testenine, suho sadje, kompe, med, olje, jabolka, krompir in raznovrstno zelenjavo, pridelano na prijazen ekološki način. Kot nam je povedal poslovodja trgovine Alojz Matavž (na sliki) bodo trgovino v spomladanskih mesecih zelo bogato založili z ekološkimi pridelki, še zlasti z zelenjavo in tako potrošnikom nudili zdravo prehrano. Ob vstopu v trgovino so zapisali: "V življenju je zdravje prvo poglavje." ▲

RAZSTAVA LIKOVNIH DEL UČENCEV IN VAROVANCEV

FRANC JURAČ

Likovne izdelke mladih so si v avli slovenjgraške bolnišnice ogledali številni obiskovalci.
Foto Franc Jurač

Ob svetovnem dnevu zdravja je Zavod za zdravstveno varstvo Ravne na Koroškem v sodelovanju s kulturnim društvom Splošne bolnišnice Slovenj Gradec v razstavišču prim. dr. Staneta Strnada v avli slovenjgraške bolnišnice pripravil razstavo likovnih del učencev in varovancev z različnimi sposobnostmi. Z likovno in glasbeno ustvarjalnostjo so se ob otvoritvi predstavili učenci in varovanci OŠ Dravograd, OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem, OŠ Juričevega Drejčka Ravne, Tretje OŠ Slovenj Gradec, Glasbene šole Slovenj Gradec in Centra za usposabljanje, delo in varstvo Črna na Koroškem. Za prisrčno dobrodošlico so poskrbeli malčki OŠ Vuzenica, enota vrtec.

Letošnja pozornost je posvečena duševnemu zdravju, saj se v Svetovni zdravstveni organizaciji vedno bolj zavedajo, v kakšno breme so duševne in možganske motnje prizadetim ljudem in njihovim družinam. "Ideji, da na enem mestu razstavimo izdelke otrok z različnimi sposobnostmi, je botroval slovenski slogan Vsi različni - vsi enakopravno vključeni," je povedala Nada Kadiš, dipl. med. sestra, regijska koordinatorica zdravstvene vzgoje, ki upa in želi, da bo postala skrb za duševno zdravje del vsakdana: "nekaj kar bi nas spremljalo skozi vsa življenjska obdobja, ne samo danes in jutri..." ▲

ZADOVOLJNI S SVOJIM DELOM

FRANC JURAČ

Člani krajevne organizacije združenja borcev in udeležencev NOV Stari trg
Foto Franc Jurač

Člani krajevnega odbora Združenja borcev in udeležencev NOV Stari trg so na svojem rednem letnem občnem zboru kritično pregledali svoje enoletno delo, ki je bilo zelo aktivno. Ko pa so sprejemali program dela pa so si ob tem zadali nalogo, da bodo posebno skrb posvetili preobrazbi svojega krajevnega odbora ZB NOV. Dosedaj je njihova organizacija veljala kot partizanska organizacija, odslej naprej pa naj bi bila splošno domoljubna slovenska organizacija, ki razvija pripadnost svoji domovini.

Člani KO združenja borcev in udeležencev NOV pa so aktivni in delovni tudi na drugih področjih; tako kot doslej bodo tudi v prihodnje posvetili vso skrb svojim članom, ki se naj bi odražala v skrbi za bolane in ostarele člane, ki so preživeli drugo svetovno vojno, po vojni pa veliko doprinesli k razvoju in aktivnemu delu svoje organizacije. Tudi v bodoče bodo organizirali razne izlete in se udeleževali komemoracij ob obeležjih NOV. Razveseljivo pa je, da imajo v izvršilnem odboru (na sliki) kar pet Jožic in Jožetov, za katere so ob njihovem prazniku pripravili tudi sprejem s pogostitvijo. ▲

DOBRI IGRALCI, VELIKO SMEHA

FRANC JURAČ

Leta 1980 so pri Prostovoljnem gasilskem društvu Golavabuka ustanovili dramsko skupino, ki še danes pridno in aktivno dela. Vsako leto naštudirajo krajše igre in razne skeče, s katerimi se predstavijo domačemu občinstvu in z njimi gostrujejo tudi po sosednjih krajih. Tudi za letošnji dan žena in za materinski dan so ženam pripravili bogat kulturni program in jih razveselili z več skeči med katerimi je bil izredno dobro sprejet skeč "V ordinaciji" odkoder pa je tudi naš posnetek. **▲**

Prizor iz skeča "V ordinaciji".
Foto Franc Jurač

OB PESMIH PLETLI BUTARE

FRANC JURAČ

Fantje iz Graške gore, ki že nekaj let ob praznikih prepevajo in ohranjajo staro ljudsko pesem in stare kmečke običaje so letos pred cvetno nedeljo nastopali v predverju blagovnice Mercatorja v Slovenj Grad-

cu. Njihovi očetje in otroci so med pesmijo izdelovali butare in tako pokazali, kako so se nekoč v naših krajih pripravljali na praznovanje velike noči.

Med njimi je bila tudi Ivana Lenart, ki že od dvanajstega leta

svoje starosti izdeluje suho cvetje s katerim so krasili velikonočne "snope".

V vseh dolgih letih svojega življenja pa je izdelala mnogo suhega cvetja za lepe nedelje, ki so jih praznovali v krajih okrog

Graške gore in pod Pohorjem. Prava umetnica pa je za izdelovanje suhih vencev, ki krasijo križe v kotih kmečkih hiš in v mnogih kapelicah. **▲**

V Merkatorju so pred velikonočnimi prazniki "Fantje iz Graške gore" prepevali stare napeve in pokazali stare ljudske običaje, njihovi očetje in otroci pa so izdelovali velikonočne snope.

Tako je Ivana Lenart izdelovala suho cvetje.

▲▼ Foto Franc Jurač

DOBRO OBISKAN JOŽEF OV SEJEM

FRANC JURAČ

Vsako leto v Slovenj Gradcu poteka Jožefov sejem, ki poživlja mesto. Letos se je na Glavnem trgu gnetlo veliko število sejmarjev, ki so ponujali raznovrstne izdelke in drobnarije. Na svoj račun pa so prišli tisti obiskovalci, ki so se za velikonočne praznike oskrbeli z orehi in kupili košarice in partičke za k žegnu. Zelo dobro pa so na sejmu šle v prodajo metle, veliko zanimanje pa je bilo pri stojnici trbonskega kovača Marjana Rudolfa (na sliki) kjer so kupovali orodje za spomladansko delo. **▲**

TAKO SO SE IGRALE NAŠE BABICE IN TAKO SO SKRBELI ZA SPOMINE NAŠI DEDKI

SILVO JAŠ

Obujanje spominov na nekdajne čase.

Foto Silvo Jaš

Aktiv žena pri mislinjskem društvu upokojencev, ki ga že nekaj let zelo uspešno vodi Dora Stoporko, je tudi tokrat prav prijetno presenetil.

Vsako leto namreč skupaj s sodelavkami pripravi takšno ali drugačno razstavo in vsakič je kaj novega in izvirnega, utrganega iz preteklosti. Tokratno so pripravile z vsebino, kot je v naslovu in ponovno je naletela na množičen odziv, še zlasti med mladimi.

Razstavljene so bile številne otroške igrače in igrala, takšna izpred 50, 60 let, pa najrazličnejši šolski učbeniki in zvezki, nekateri iz začetka tega stoletja. Veliko razstavljalcev, še zlasti tistih starejše generacije, je pokazalo stare obledele fotografije (posnetke iz šolskih let, pa veroučne skupine, obhajila, birme) in še bi lahko naštevali.

Omenim naj, da je posebej veliko gradiva prispeval Jože Krajnc, ki je tudi sicer živa legenda v Mislinji.

Učila in igrala preteklih časov so bila resnično zanimiva in tako je dejal tudi župan občine Mislinja Mirko Grešovnik, ki si je razstavo med prvimi ogledal in se hkrati tudi nadvse pohvalno izrazil o njej, prav tako pa tudi o organizatorjih. ▲

TEMELJNA ŠOLA RAZVOJA ČLOVEŠKIH POTENCIALOV - HUMAN RESOURCES DEVELOPMENT

TATJANA FLORJANČIČ

Ta nenavaden naslov nosi šola, ki deluje v okviru agencije Žarek iz Velenja in je namenjena vodilnemu osebju malih, srednjih in velikih podjetij, ki želijo svoja tehnična znanja nadgraditi z različnimi modernimi tehnikami vodenja, priznanimi v evropskem prostoru, delavcem v upravi in javnih zavodih, farmaciji, zdravstvu, turizmu in ekologiji, ki želijo svoja strokovna znanja nadgraditi z novimi vrednotami human resources managementa ter tistim posameznikom, ki menijo, da je bogatenje znanja nenehni proces in izziv, ki ga prinašata današnji čas in hiter razvoj na vseh področjih.

Program Temeljne šole človeških potencialov zajema predvsem področja:

- upravljanje s človeškimi viri, regionalni razvoj in ekologija in je razdeljen v dva letnika. Prvi letnik že poteka in zajema 8 predavanj, vsako predavanje traja 7 šolskih ur. Predavanja za prvi letnik bodo ponovno organizirana še v jesenskem roku, prav tako pa predavanja za drugi let-

nik, ki bodo sestavljena iz osmih različnih tematskih področij in bodo trajala po sedem šolskih ur. Vsa predavanja so organizirana ob sobotah od 9.30 do 17.50 ure v čudovitem okolju Logarske doline.

Predavatelji na šoli so poznani slovenski intelektualci, med njimi dr. Milena Plut Podvršič, avtorica izjemne knjige Pot do srca, profesorca Nada Mulej, ki je na Slovenskem zelo znana po kakovostnem načinu dela in dolgoletnem sodelovanju z Andragoškim centrom v Ljubljani. Dolgoletna predavateljica in svetovalka je tudi Doris Erzar Metelko, ki že leta sodeluje z največjimi slovenskimi podjetji, pa Nikola Grubiša, avtor knjige Poti do uspeha ter soavtor slovenske uspešnice Iz dnevnika milijonarja ali bogastvo je v nas. Predavateljica Magdalena Kovač podaja zanimiva znanja o virih na poti do zdravja in še vrsta drugih.

Posameznik, ki se vključi v program izobraževanja v Temeljni šoli razvoja človeških

potencialov se ob predavanjih nauči vedenja o sebi, prepoznavanja in praktičnega uresničevanja svojih skritih zmožnosti, da lahko v svojem življenju lažje in bolje uresničuje cilje, ki si jih zastavi in celovito in polno živi svoje življenje.

Šola namenja posebno pozornost praksi in prenašanju teoretičnih znanj v vsakdanje družbeno življenje. Človek in njegov razvoj je glavni "predmet" izobraževanja, saj je človek bistveni element za uspeh posoda, tudi v podjetju. "V vseh fazah v podjetju so ljudje: vodijo finančne knjige, trg so ljudje, s tehnologijo upravljajo ljudje - tako lahko do prave konkurenčne prednosti pridemo samo z ljudmi. Trajne konkurenčne vrednosti si ne moremo kupiti z najnovejšo tehnologijo, če za njo ne postavimo pravega človeka. Trajno konkurenčno vrednost si vzgojimo, ko investiramo v ljudi, ki so zaposleni v podjetju. Tako s pravilnim zaposlovanjem in izobraževanjem pridemo do izboljšane produktivnosti ter

hkrati do visoko motiviranih in lojalnih zaposlenih," tako predstavlja pomen izobraževanja na Temeljni šoli razvoja človeških potencialov direktorica te ustanove Zdenka Čok in zaključuje: "Če želimo imeti motivirane ljudi, moramo imeti najprej motiviran menedžment!"

Udeleženci te šole pa imajo med potekom šolanja in po zaključku izobraževanja možnost promocije svoje dejavnosti v medijih, kjer se pojavlja Temeljna šola razvoja človeških potencialov.

Ena izmed dejavnosti agencije Žarek iz Velenja pa je tudi svetovanje v podjetjih na področjih upravljanja s človeškimi potenciali, predvsem na:

- ureditvi odnosov v podjetju,
- povečanju prodaje,
- ustreznosti oseb pri zaposlovanju in
- ustreznosti že zaposlenih za določeno delovno mesto.

Vse, ki bi vas program šole zanimal, vabi agencija Žarek, da pokličete za dodatne informacije na telefon 03 875 484 ▲

PRAZNUJEMO

TEREZIJA PIŠL JE DOPOLNILA 80 LET

LUDVIK MORI

Terezija Pišl s svojimi potomci in sorodniki.

Foto Ludvik Mori

Naša slavljena Terezija Pišl je svoj jubilej slavila že lani jeseni. Ker je hčerka naših planin, jo želim predstaviti našim bralcem. Kot nezakonski ji je

zibel stekla leta 1920 pri Jamniku na Ojstrici. Potem je vandrala z materjo k mojemu dedku, kamor se je mati prižela in tam naprej odraščala

svoja otroška leta. Leta 1950 se je poročila z mojim stricem Nacetom, s katerim sta potem kot najemnika vandrala po strmih koroških fretah.

Ko ji je leta 1964 umrl mož Nace, si je našla službo v slovenjgraški bolnici in si tam prislužila tudi pokojnino.

Skoraj bi pozabil povedati, da se jima je v zakonu rodila hčerka Anica, ki jo je lepo vzgojila in izšolala se je za bolniško sestro. Ko je Anica končala šolo, trenutno zanjo v slovenjgraški bolnici ni bilo zaposlitve. Delo je našla v Ljubljani, mati pa je ostala v skromnem stanovanju v Slovenj Gradcu. Tu je rada sprejemala na stanovanje dijakinje medicinske šole in še danes so ji hvaležne za to. Ko so v Slovenj Gradcu podrla streho, pod katero je bivala, se je preselila h hčerki v blok v Ljubljano. Čez nekaj let se jima je posrečilo s prihranki kupiti v Horjulu dobro ohranjeno staro hiško, v katero se je stisnila vsa družina z vnuki, ki Tereziji krajašajo dneve, ona pa jim pripoveduje zgodbe iz svoje lepe in tudi trpke mladosti. Sicer pa je še vedno s srcem in dušo povezana z našo lepo Koroško.

Terezija je bila vedno dobrodušna ženska, rada se je pogovarjala z ljudmi, humor pa ji je marsikdaj pregnal težke misli. V mladih letih je rada sestavila tudi kakšno pesmico.

Vsi, ki teto Terezijo poznamo, ji želimo še veliko let lepega življenja. ▲

MICKA IN GAŠPER SEKOLOVNIK STA PRAZNOVALA

LUDVIK MORI

Gašper in Micka s hčerko Kristino ter vnukinjama Matejo in Vido

Foto Ludvik Mori

V začetku letošnjega leta je visoki jubilej praznoval naš najstarejši perniški krajan Gašper in z njim deset let mlajša žena Micka.

Oba sta živela v skromnih razmerah. Gašper je odraščal v najemniški družini in se s starši pomikal po strmih fretah. Tudi Micki je stekla zibelka v skromni bajtici v strmih bregovih in zelo zgodaj je morala prijeti za vsako delo.

Poročila sta se precej pozno, leta 1949. Prva ohcet je bila v preprosti hiški, kjer je bival Gašper, na najvišji kmetiji naše perniške fare (1200 mnv). Od tod je Gašper pozimi in poleti, v vsakem vremenu hodil na delo iz enega brega na drugi breg, čestokrat tudi v visokem snegu. Takrat o cestah še nihče razmišljal ni.

Na gorski kmetiji pri zgornjem Čičku so se jima v zakonu rodili

trije otroci. Prva hčerka je umrla, ostala sta jima Kristina in Peter. Vzorno sta ju vzgojila in sin Peter je nadaljeval šolanje na ravenski gimnaziji in potem v Ljubljani ter postal profesor. Kristina si je z nadaljnjim šolanjem pridobila poklic ter si družino in dom ustvarila v dolini. Ob vikendih še vedno pomagata kmetovati ostarelim staršem. Tudi sin Peter je še vedno naš perniški občan in lepo skrbi za svoje starše. Sedaj, ko imajo na kmetiji telefon, je tudi manj strahu, če kateri izmed staršev zboli in je potrebno poklicati pomoč.

Poleti večkrat naredijo piknik in tedaj Peter in njegova Tinika povabita svoje prijatelje iz doline.

V imenu vseh, ki Micko in Gašperja poznajo, jima želimo zdravja ter še več let lepega življenja. ▲

VNOVIČ STA SI DAHNILA "DA" MIMIKA IN MIHA LORENCI

LUDVIK MORI

Vesel dogodek, 50 let skupnega življenja je bil že lani, pozno v jeseni. Upam, da mi ne bosta zamerila, da o njihju pišem še le sedaj, saj mi je bolezen preprečila, da bi to opravil pravi čas.

Minki je zibelka stekla leta 1932 na Zgornji Vižingi pri Radljah. Njena mati je bila rejenka na veliki kmetiji. Minka je kasneje dobila še sestrico. Med vojno so lastnika kmetije izselili, dekleti pa sta morali namesto v poklicno šolo v službo na kmete. Med služenjem je Minka spoznala tudi svojega bodočega moža, ki sta se poročila 27. novembra leta 1950.

Mihu pa je stekla zibelka septembra 1926 pod vrhom trikrakljevskih planin, kjer je tudi odrasčal. Ko je odrasel v fanta, je bila vojna. Nemci so ga hoteli mobilizirati v svojo vojsko, vendar se je uprl, zato so ga izselili. Po vojni je odslužil obvezni vojaški rok in

si delo našel v dolini in tudi življensko sopotnico Minko. Nekaj časa je delal tudi kot gozdni delavec, ko pa sta z Minko dobila stanovanje v dolini, se je pridružil kovačem in si v tem poklicu prislužil pokojnino. Žena Minka je gospodinjala in vzgajala sina in hčerko. Ko sta otroka malo odrasla, se je tudi sama zaposlila kot šivilja v tovarni Okus in si tudi prislužila skromno pokojnino.

Moram tudi povedati, da je Miha že kot mlad fant rad raztegoval harmoniko na raznih gostijah in prireditvah. Pred desetimi leti so ga v svoje vrste povabili člani ansambla DIATON in sedaj z njimi z veseljem nastopa.

In babica Minka še pove, da sta oba srečna, kadar ju obišejo otroci in vnuki.

V imenu vseh, ki ju poznamo, jima želim še veliko lepih in zdravih let. ▲

NAŠE KORENINE - IVAN RAPUC

FRANC JURAČ

Bilo je davnega leta 1919, devetega novembra, ko se je pri Pestotniku V Mislinjskem jarku rodil Ivan Rapuc. Rodil se je v gozdarski družini, kjer je bil gozdarski delavec že njegov dedek Mihael in njegov oče Karel. Tudi sam je odšel med gozdne delavce in bil zvest gozdnemu poklicu vse življenje. "Ko sem kot otrok preživel svoja otroška leta na Pistotnikovem, kjer sem se rodil je bilo življenje zelo težko. Prebivali smo skupaj s še tremi družinami v tesnem in skromnem stanovanju, zato sem moral spati v hlevu.

V času po prvi svetovni vojni sem doraščal v veliki bedi in pomanjkanju. Nisem bil še star petnajst let, ko sem že moral oditi na "šiht" v gozdove h Pergerju, kjer je bil zaposlen tudi moj oče. Še danes se spominjam kako je bilo težko.

Žaga amerikanka, sekira in cepin, so bili takrat glavno orodje gozdarja. Drevje smo podirali vse ročno. Moj prvi sodelavec je bil Tomaž Ogriz in prav z njegovo pomočjo sem spoznaval težko delo v gozdu. Poleg sekaškega dela sem opravljala še vsa ostala dela, gojitvena in vse kar je pač

v gozdu bilo treba delati. Na delo smo hodili zelo daleč, včasih tudi po več kot dve uri, tako da smo bili izmučeni že od hoje. Velikokrat smo delali kar po cele dneve in ostajali v gozdu tudi po več dni in si tam tudi kuhali.

Nekaj mesecev v letih 1946 in 1947 sem bil tudi pri "premazarjih" oziroma pri zaviračih na železnici po mislinjskem jarku, ko smo spravljali les v dolino. Menim, da je velika škoda, da so železnico podrli.

Še kako prav bi prišla v turistične namene, največja škoda pa je to, da je niso ohranili in jo pokazali našim zanamcem. Okoli leta 1961 pa je gozdnim delavcem že šlo nekoliko bolje. Dobili smo že prve motorne žage in jaz sem bil eden izmed prvih, ko sem tistega leta opravil v Radljah ob Dravi izpit za motorno žago. Potem pa sem delal z njo vse do upokojitve. Ko se danes po tolikih letih spominjam svojega dela in življenja v gozdu, sem srečen in vesel, da sem svoja aktivna leta posvetil gozdu.

Mnogo mojih sodelavcev, s katerimi smo delali skupaj ni več, spomini nanje pa so ostali. Zdaj na stara leta pa še vedno rad pre-

Ivan Rapuc: "Delovna leta v gozdu so bila lepa kljub temu, da je bilo delo težko ..." ▲ Foto Franc Jurač

biram Viharnik, saj v njem najdem marsikaj zanimivega kar sem ne-

koč doživljal tudi sam," pravi Ivan Rapuc iz Mislinje. ▲

JOŽE CESNIK - 85 LET

ROK GORENŠEK

V Podgorju v gostilni Rogina je letos 10. marca praznoval svoj petinosemdeseti rojstni dan Jože Cesnik, nekdanji direktor Mesnine Ravne na Koroškem in potem v pokoju večletni upravnik počitniškega doma gozdnih in lesnih delavcev Koroške v Filip Jakovu. Na slavlje je povabil svoje sorodnike in prijatelje. Za gostilno Rogina se ni odločil kar tako, ampak zato, ker je v tej hiši preživel svoja otroška leta kot rejnik. Točno pred osemdesetimi leti so ga k hiši Rogina pripeljali kot petletnega fanta. V rejo je moral, ker sta mu leta 1919 umrla oba starša za špansko gripo. Sprejel ga je gospod Anton Rogina, veleposestnik, lesni trgovec in gostilničar. Ta se je potem, leta 1926 poročil. To je bil velik dogodek v Podgorju. Povabljenih je bilo veliko ljudi. Številni so pripravili nagovore oziroma pozdrave za mladoporočenca. Tudi mali Jože je imel pri tem dogodku svojo nalogo. Na pragu hiše je moral zaželeli dobrodošlico in srečo mladoporočencema. Še danes se spominja zadnje kitice, ki se glasi: "V blagostanju in sreči zemeljski bodita dobrotljiva z ubogimi. Posebno pa prosim dragega stričeka in tetico: Ne zavrzita revnega Pepeka." Po tej poroki je Jože ponovno začutil starševsko

toplino, ki sta mu jo dajala mlada gospodarja. S štirinajstimi leti se je šel učiti za mesarja. S

seboj je od hiše odnesel vse lepe delovne navade in poštenje. Po končani učni dobi ga je pot zanesla v takratni Guštanj, današnje Ravne na Koroškem. Zaposlil se je v delavski mesariji železarne Ravne, kjer je spoznal tudi Miciko, sedanjo ženo. Poročila sta se leta 1947 in vzgojila dva otroka, Jožeka in Mirico, ki jima sedaj vračata vso skrb in dobroto. Na Preškem vrhu v Kotljah sta si zgradila lep dom, kjer prebivata še danes. Njegova delovna pot se je nadaljevala v trgovskem podjetju Mesnina na Ravnah, kjer je bil direktor. Po upokojitvi je bil še vedno aktiven. Več let je bil upravnik gozdarskega počitniškega doma v Filip Jakovu in tudi gozdarji, ki so tam počitnikovali, ga imajo v lepem spominu.

Ob jubileju Jožetu čestitamo in mu želimo še veliko zdravih in lepih let življenja. ▲

Naš portret: MARSELOVA MAMA

FRANC JURAC

Marselova mama Frančiška Marzel, ki je dolga leta živela in delala na Marselovi kmetiji v Golavabuki, bo letos četrtega septembra praznovala svoj 97. rojstni dan. V življenju je morala trdo delati in še danes se rada spominja svojih preteklih let, za katere pravi, da so bila kljub trpljenju lepa. Rodila je šest otrok in danes je ponosna, da ima 16 vnukov, 29 pravnukov in dva prapravnuka, ki jo vedno radi obiščejo. Zdaj na stara leta živi pri sinu Vladu in snagi Anici. Kljub visokim letom ima dober spomin, najbolj razveseljivo pa je to, da bere brez očal in kot sama pove je najbolj vesela tega, da ji ni treba uporabljati očal pri čitanju časopisov, katere izredno rada prebira. Še veliko zdravja ji želi tudi Viharnik saj ga vsa leta rada prebira, z željo, da bi zdrava in srečna dočakala sto let. ▲

70 LET ANTONIJE MIRKAC, p.d. MEŽNARJEVE MAME

AVGUST HOLC

Lep januarski večer je bil, ko smo se farani in ožji sorodniki zbrali na hribčku v bližini cerkve v Šmiklavžu, kjer je prav ta večer pri Mežnarjevih praznovala svoj jubilej Antonija Mirkac.

Naša slavljena se je rodila 17. januarja 1931 kot prvi otrok v številni Jesenjakovi družini na Graški gori. Že kot mlado dekle je spoznavala, kako težko je življenje na visokoležečih kmetijah, a prav to jo je navdihnilo, da je z vsem srcem vzljubila kmečko delo in zemljo. Pri desetih letih je že doživljala strahote vojne in bila kot otrok priča hudim bojem na Graški gori, kar je v njej pustilo grenke izkušnje in strah. Leta 1957 jo je zasnil kmet in organist v Šmiklavžu Franc Mirkac. Kmalu za tem sta si obljubila zvestobo in Tončka se je priženila k Mežnarju, kjer so jo moževi starši, bratje in sestre z vsem

srcem lepo sprejeli. Življenje je podarila štirim otrokom, za katere se je skupaj z možem razdajala z vsemi svojimi močmi in z

vso ljubeznijo, kar jo premore mati ter jih vzgojila v poštene in delovne. Dajala jim je del sebe, živela za njih, zato se ni čuditi, da se vsi tako radi vračajo v svoje toplo gnezdo, ki jim ga je z možem splela.

Poleg njene dobrote pa jo odlikuje tudi pridnost. Lahko bi jo na nek način primerjali s pridno mravljo, ki od jutra do večera dela, nabira, nosi in se zvečer veseli.

S svojo prijaznostjo in odprtostjo ustavi marsikaterega mimoidočega, pa naj bo revež ali bogataš, za vsakega so in bodo vedno odprta vrata Mežnarjeve domačije. Vsa leta od svojega prihoda k Mežnarju je poleg težkega kmečkega dela vzorno pomagala možu Francu pri cerkvenem delu, ki sta si ga v slogi delila. Mož je bil petdeset let skrben organist in pevovodja v

župnijski cerkvi sv. Miklavža, ona pa je s svojimi pridnimi rokami zvonila Bogu v čast. Koliko faranov je ob slovesu z zvonenjem spremljala na zadnjo pofo? Pa o teh bridkosti ne govori rada. Veliko rajši pripoveduje o starih običajih nekoč. In, da pokaže svoje spretnosti, iz srca rada sodeluje na raznih prireditvah, ki jih prireja kulturno društvo Šmiklavž, kjer lahko pokaže kmečka dela, ki so že skoraj ušla v pozabo.

To je le delček utrinkov iz bogatega življenja te kmečke žene. Vsi sosodje, ki jo radi obiskujemo, ji želimo še mnogo let krepkega zdravja, da bi z možem Francem še naprej tako v slogi in ljubezni uživala jesen življenja in vse sadove, ki sta si jih s svojim trdim kmečkim delom, ljubeznijo in spoštovanjem zaslužila. ▲

* 1916
+ 2001

Ljubezen nobena ni tako globoka,
kot materina, ko ljubi svojega otroka.
Ko materino srce preneha biti,
ljubezni pravi žarek dogori.
Nobeno srce te tako ne bo ljubilo,
ker eno le je materino bilo.

ANČKA GORENŠEK

Prehitro, nepričakovano, za vedno odhajajo od nas ljudje, ki so nam bili dragi, ki smo jih ljubili in spoštovali. Lani, 21. septembra 2000 smo se zadnjič poslovili od Leopolda Gorenškega, Volenovnega Poldana. Komaj dobrih pet mesecev pozneje pa smo se Hotuljci za vedno poslovili od njegove žene Ančke Gorenšek, Poldanove Ančke po domače.

Ančka, rojena Štruc, se je rodila 22. septembra 1916 pri Ošvenu pod Uršljo goro. Bila je 12. po vrsti med trinajstimi otroki. Odraščala je pri Ošvenu, od tam je hodila tudi v šolo v Kotlje. Zaradi očetove bolezni se je družina preselila v dolino v Šrotneško žago. Tam je postala mladenka. Za delom in zaslužkom je odšla v Maribor, kjer je živela njena starejša sestra. Zaposlitev je dobila pri zdravniku dr. Račelu.

Z NOV je pričela sodelovati že med okupacijo v Mariboru. Bercem je prinašala zdravila in sanitetni material. Ko so jo pričeli Nemci opazovati in sumiti, je pobegnila domov in v gozdove. Potem so jo vojne poti vodile vsepovsod. Kot borka je sodelovala v neštetih bojih po Štajerskem in Koroškem. Njen zadnji boj je bil pri Borovljah na Koroškem. Tam je padlo veliko borcev, ranjence pa so sovražniki žive pometali v Dravo. Ančka se je nekako izvlekla in ostala živa. Povojne oblasti so ji priznale posebno dobo od 1. julija 1943 do 15. maja leta 1945. Vse svoje življenje pa je bila ponosna na svoj prispevek za svobodo domovine. Bila je odlikovana z medaljo Zasluge za narod, redom hrabrosti, medaljo koroškega partizana, znakom Bračičeve brigade, bronastim znakom OF. Po osvoboditvi je v Prekmurju, kamor je odšla kot kolonistka, spoznala Volenovnega Poldana. Vrnila sta se v Kotlje in se leta 1947 poročila. Zaposlila sta se v Železarni Ravne. Zgradila sta si hišo na Brdnjih. Celih 55 let sta skupaj preživela v srečnem zakonu.

Ančka je rodila tri otroke: hčerko Albino, sina Poldija in sina Štefana.

V veliki in številni Štručevi družini je bila Ančka zadnja, ki je umrla. Spominjali pa se je bomo kot neustrašne borka za svobodo slovenskega naroda, kot dobre, skrbne mame, žene, sorodnice in prijateljice ter znanke.

Ob tihem, vendar bolečem odhodu drage mame, babice in prababice iskrena hvala vsem, ki ste jo spremljali na zadnji poti, ji darovali sveče in sveče. Hvala zdravnikom in stržnemu osebju oddelkov ITI in CIT bolnice Slovenj Gradec. Hvala ravenki godbi, govornikoma Polancu in Primožiču, Plohu in pevcem iz Črne ter izvajalcu Tišine. Hvala sosedom za pomoč!

Rok Gorenšek

Življenje - to niso dnevi,
ki so minili,
temveč dnevi, ki smo si jih
zapomnili.

ZAHVALA

Ob boleči in vse prerani izgubi našega dragega moža, očeta in dedija **IVANA RAZBORNIKA**, iz Srednjega Doliča pri Mislinji se vsem, ki so ga spremljali na vse prerani zadnji poti, mu darovali vence, cvetje, sveče in za svete maše, najlepše zahvaljujemo. Hvala vsem sorodnikom in sosedom, znancem in prijateljem, ki so nam kakorkoli pomagali v najhujših trenutkih ter za izraze sožalja.

Prav lepa hvala gasilcem iz Doliča, Mislinje, Dovž in Slovenj Gradca za nudeno pomoč pri reševanju premoženja. Hvala govornikoma F. Juraču in Darku Grušovniku za besede slovesa ob odprtem grobu, cerkvenim pevcem iz Doliča za zapete žalostinke med mašo zadušnico in na pokopališču, gospodu župniku Mirku Horvatu za pogrebni obred ter pogrebni službi Jerneja Zaveršnika iz Šentilja pod Turjakom.

Žalujoci: žena Matilda, hči Nada in sinova Franc in Tone z družinami.

* 1914
+ 2001

Zima hlad in mraz prinaša,
pomlad oživlja vse stvari.
A oče dragi, moj, moj,
tebe več med nami ni.

JOŽE JEROMEL

Zgodi se, neizbežno je, že ob rojstvu to vemo, da ima naše življenje začetek in konec, pa vendar je ob izgubi očeta in moža to trenutek, ki ga ne moremo doumeti, s katerim se težko sprijaznimo. Objame nas bolečina, in le čas je tisti, ki počasi duši bolečine.

Joško Jeromel se je rodil 14. januarja leta 1914 na Ravnah na Koroškem. Njegovo otroštvo se je odvijalo kot vsako otroštvo otroka rojenega v revni delavski družini. Skupaj s še tremi brati si je v otroški dobi skušal pridobiti kar največ znanja v osnovni in nato v meščanski šoli v Slovenj Gradcu ter kasneje v trgovski šoli. Izučil se je za trgovca in svoje delo začel kot vajenec pri Klobasa Smolčniku in še pri drugih velikih trgovcih tistega časa. Potem je skupaj s starši kupil dva poslopja v Dovžah in tudi sam poskusil s svojo trgovino. Dela je bilo zadosti in trgovina je kar dobro poslovala.

Med drugo svetovno vojno je bil mobiliziran v nemško vojsko. Še preden je postal nemški vojak, je sodeloval s pohorskim bataljonom, ki mu je v prvih dneh ustanovitve dal nekaj življskih in drugih stvari iz trgovine. Po srečnem naključju se je živ vrnil iz vojne vihre.

Po vojni je aktivno sodeloval pri posodabljanju naselja Dovže. Bil je med ustanovitelji gasilskega društva Dovže, med prvimi ustanovnimi člani LD Mislinja, veliko časa je žrtvoval za elektrifikacijo naselja Dovže, pridobil je tudi prvi telefonski priključek, prvo televizijo, organiziral je posodobitev cest in izgradnjo novih.

Kot odbornik iz Dovž v občini Slovenj Gradec je imel v letih po drugi svetovni vojni tudi funkcijo pooblaščenca za sklepanje zakonskih zvez.

Leta 1959 se je poročil z Ano Sovič, Tertjakovo Anico iz Male Mislinje, leto za tem pa se jima je rodil sin Rado. Iz Dovž so se preselili v Slovenj Gradec, vedno pa si je želel živeti v naravi. Želja se mu je uresničila leta 1968, ko se je po treh letih bivanja v Slovenj Gradcu preselil v Šentilj pod Turjakom.

Po upokojitvi je rad urejeval okolico svoje hiše, rad pa je še vedno pomagal pri urejanju zadev v širši skupnosti. Tako je bil pobudnik in organizator izgradnje mrliške vežice na pokopališču v Šentilju. Kot član društva upokojencev je organiziral izlete in jih tudi vodil.

Vse se enkrat konča, tako se je izčrpala tudi življenska energija Jožeta Jeromla in zadnja leta je skrbel le še zase. Žarek življenja je bil njegov vnuk Luka, v zadnjih dneh življenja pa sta mu bila v uteho in pomoč žena Anica in sin Rado. Žena Anica se je zadnja leta njegovega življenja še posebej pa zadnje mesece posvečala le svojemu možu, ga skrbno negovala, saj zadnji dve leti ni mogel več skrbeti sam zase. Le volja po življenju mu je dajala moč, da je lažje prenašal bolezen in bolečine, ki so ga čedalje bolj trpinčile in mu 9. decembra odvzele še zadnjo iskrico življenja.

Očeta in moža Jožeta Jeromla bova ohranila v trajnem spominu, vsem pa, ki ste kakorkoli prispevali in pomagali pri lajšanju našega trpljenja se zahvaljujemo.

Žalujoca žena Anica in sin Rado

V SPOMIN

Meseca marca je minilo 3 leta, od kar je od nas odšla draga mama

MARIJA KONEČNIK,

avgusta pa bo minilo 28 let, od kar se je poslovil od nas dragi oče

ANTON KONEČNIK

iz Gradišča pri Slovenj Gradcu.

Pregovor pravi, da čas celi rane, vendar je spomin na njun odhod še vedno boleč.

Vsem, ki se ju spominjate in obiskujete njun prerani grob, najlepša hvala. Hvaležna hčerka Betka ter vnuka Miran in Tone.

* 1920
+ 2001

JERICA PUSOVNIK

V soboto zjutraj, 24. marca 2001 se je v Kotljah in okolici razširila nova, polna žalosti, da je umrla Jerica Pusovnik, rojena Rožen, ki smo jo po domače klicali kar Gačnikova Jerčka.

Rodila se je 18. marca leta 1920 na kmetiji Gačnik v Podgori. Bila je najstarejša med Gačnikovimi otroki. Zelo zgodaj ji je umrla mati. Komaj štirinajstletna je morala prevzeti skrb za desetletnega brata in triletno sestro. Kmalu jim je umrl tudi oče. Ko se je poročila, njena zakonska sreča tudi ni trajala dolgo, saj ji je mož kmalu umrl zaradi hude bolezni.

Jerčka je vedno delala na domači kmetiji, velikokrat pa je šla pomagat delat na polje sosedom in okoliškim kmetom po Podgori in v Kotljah. Petnajst let je hodila na delo v bližnji hotel Rimski vrelec, kjer je pomagala v kuhinji. Čistila je, pomivala posodo in opravljala različna dela. Doma je prevzela kmetijo in skrbela za nečaka Jožeta, ker je njegova mati, sestra Katrca odšla na delo v sosednjo Avstrijo. Kljub težavam je uspešno gospodarila na Gačnikovi kmetiji. Bila je tudi članica Kmetijsko gozdarske zadruga Prevalje vse do smrti.

Jerčka je bila dobra ženska, zgovorna, rada je bila dobre volje. Veliko je pripovedovala o starih časih. Bila je izredno gostoljubna, saj je postregla vsakomur, ki je prišel k hiši.

Takšno bomo Gačnikovo Jerčko ohranili v svojem spominu Hotuljci, njeni sosedje, znanci in prijatelji, vsi, ki smo jo poznali in imeli radi.

Rok Gorenšek

* 1922
+ 2001

MAKS ČREŠNIK

Nekje v tebi bila je bol,
a mahnil si z roko češ, zmagal bom.
Pa nisil
Utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri glas.

Žalostno so zadoneli zvonovi pri Primožu nad Muto in naznanili vest, da je preminilo življenje Hribernikovemu očetu, dediju, sosedu in prijatelju Maksu Črešniku.

Leta 1922 mu je stekla kmečka zibelka na Krenčnikovi kmetiji. Že kot mlad fant se je preselil h Hriberniku na Primož nad Muto in tam ostal vse do svoje smrti.

Šolske klopi je "gulil" na osnovni šoli na Muti in še kot šolarček je moral pasti živino in kaj kmalu tudi poprijeti za vsako delo. Komaj je odrastel v poštenega fanta, je izbruhnila druga svetovna vojna. Decembra 1942 je bil tudi on poklican v nemško vojsko in prisilno mobiliziran. Polnih 36 mesecev se je moral boriti za tuj narod. Kljub vsem tegobam se je ob Božiču leta 1945 srečno vrnil v svoj rodni kraj med svoje najdražje.

Ker je kmetija, na kateri je živel hribovska in majšega obsega, si je moral iskati zaslužek še drugje. Zaposlil se je na Muti v kovačiji, kjer je delal tudi do svoje upokojitve. Ko se je utrujen vračal z dela, je ob delu na polju in livadah začel razmišljati o družinskem življenju in tako si je leta 1948 izbral Prežilovo Micko za svojo življensko sopotnico. Polnih 52 let sta delila hude in dobre čase ter skrbno obdelovala svojo hribovska kmetijo.

V družini se jima je rodilo pet hčera; ena je umrla, tri so se odselile doma pa je ostala hčerka Gretka z močem Pepijem, da je gospodarjenje teklo naprej.

Maks je bil ponosen na kmečko izročilo. Na njegovi kmetiji so večkrat prikazovali stare kmečke običaje, kot so: žetev žita, ročno spravilo koruze, prevažanje z volovsko vprego po strmih bregih, zvečer pa so se zbrali na tako imenovani "flincariji", ki se je navadno ob glasbi zavlekla tudi do zgodnjih jutranjih ur.

Kljub temu, da je imel zmeraj polne roke dela, je rad posedel pred svojim čebelnjakom in opazoval pridne čebelice.

Krajani ga bomo ohranili v spominu kot dobrega človeka za dom in družino in za kraj v katerem je živel.

Rupert Krajnc

* 13. 2. 1923
+ 7. 3. 2001

Kadar imamo koga radi
ne umre,
le daleč je.

**ADAMOVA BICA
JULIJANA KOPRIVNIKAR**

Bica je bila prvorojenka na Krenkerjevi domačiji v Mali Mislinji. Trdo delo in brezskrbna mladost sta jo spremljali do njenega osemnajstega leta, ko se je začela vojna. Jeseni leta 1947, kmalu po osvoboditvi, se je poročila z Adamovim Stankom. Rodila je tri sinove. Ti so ji prinesli sedem vnukov in dve vnukinji. Dobre tri mesece je bila prababica. Svojim otrokom je dala življenje, srečo, ljubezen, občutek pravičnosti in nesebičnosti. V njihova srca je naselila plemenitost, dobroto in skromnost. Rada je imela zemljo in Boga.

V hiši, na njivi in na travnikih še čutimo njeno prisotnost. Hudo nam je, da nas je zapustila ravno sedaj, ob začetku pomladi, ki jo je letos še posebej težko čakala. Z motiko je že hodila okoli njive in poizkušala, ali je zemlja že dovolj suha za prvo setev.

Delo ji ni jemalo moči, temveč jih ji je vlivalo. Ko so ji v letošnji zimi moči začele malo pešati je upala, da jih ji bo pomlad vrnila. Po tistem pa se je le bala in nekoč rekla: "Kaj pa če letos ne bom mogla več delati, kako bom pa živela?"

Temne slutnje so se uresničile. 7. marca smo jo sredi noči s strašno bolečino v prsih odpeljali - za zmeraj.

Množica ljudi se je od nje poslovila in ji darovala cvetje in sveče ter jo pospremila na zadnjo pot. Vsem se iskreno zahvaljujemo. Hvala tudi gospodu župniku, organistu, pevcem, gospodu Marjanu Križaju in pogrebniemu podjetju Jerneja Zaveršnika.

Vsi njeni

* 1925
+ 2001

MARIJA JAKOPIN

Sredi gora, med Peco in Uršljo je steklo njeno življenje. Jakopinova družina je najprej živela v Žerjavu. Popotnik, ki se pelje skozenj, bi čutil v skalah in ozki dolini tesnobo, za Marijo in njeno družino pa je bil to najlepši svet. Tu je bil njen dom, tu je skrbela za toplino in srečo svojega moža Alojza in hčerke Marije. Tu je s svojo dobroto in ljubeznijo svetila kakor luč in sonce okoli sebe. Tu je sejala svojo dobroto in nasvete, pomagala je, kjer je mogla in komur je mogla. Tu je njena duša žarela in daleč naokoli toplo svetila. Tudi v Črni, blizu gozdov in hribov ter mogočni Peci, kamor je njen mož godil na delo in kamor se je družina preselila, je naprej delila svoje darove in sejala dobroto. Bila je ena tistih redkih oseb, zaradi katerih je svet lepši in bolj bogat. Vsi, ki smo jo imeli radi, pa smo bili ponosni nanjo. Kakor je bila eno s koroškimi svetom, tako je vzljubila in sprejela savinjski svet, kamor je rada prihajala k hčerki Mariji, najprej skupaj z možem, zadnja leta pa tudi sama. Latkovo vas si je nazadnje izbrala za svoj novi dom. Tu je uživala sredi zelenja in rož, se veselila v Marijini družini, najlepše sonce pa je v njeno življenje posvetilo z vnukoma Barbaro in Maticem in nazadnje s pravnukom Jako. Zadnja leta je preživljala trpeče dni, ko jo je načela bolezen. Skupaj s svojimi dragimi ji je precej časa kljubovala, a je ni mogla premagati. Zdaj ostaja spomin nanjo, na dobro ženo, mamo, babico in prababico, na drago sorodnico in prijateljico, sosedo in krajanke, ki je v sebi združila gorat in strm koroški svet in zelene mehke savinjske ravnine, kamor je legla tudi k večnemu počitku.

OPRAVIČILO

V prejšnji številki Viharnika je v zahvali ob tragični smrti Vinka Pačnika pomotoma izpadlo ime žalujočega brata Lenarta. Svojcem pokojnika in gospodu Lenartu se opravičujemo. Uredništvo

LITERARNO SREČANJE S PISCEM LUDVIKOM MORIJEM

MILENA CIGLER GREGORIN

Dne 25. marca je bila Ojstrica nad Dravogradom cilj mnogim obiskovalcem. Najprej smo mislili, da se bo tam odvijal literarni večer, pozneje pa je bilo popoldne, s soncem obsijano in toplo ojstriško nedeljsko opoldne, ki ga tisti, ki smo bili tam, ne bomo nikoli pozabili.

Ideja o literarnem srečanju s pisateljem Ludvikom Morijem se je rodila (kje neki, boste rekli) nikjer drugje kot med pisanjem programa dejavnosti literarno kulturnega društva "Beseda" Dravograd. Ideja se je neverjetno hitro prijela in oživela.

Kdo je ta Mori, Ludvik s Pernic, neumorni novinar in pisatelj, ki je vse, kar ga je "pogrelo" ali tudi razveselilo, spremenil v črke, besede, stavke? Bralcem Viharnika smo ga predstavili predlani ob njegovi sedemdesetletnici. In iz naslovnice Viharnika se je dobrodušno smehljal suhčen, majcen možakar, ki si je izbral za ozadje svoje slike pelargonije živo rdečih barv, postavljene ob južni steni "Modrejeve bajte". Ta je zadnjih dvajset let dom in zatočišče tega, če hočete malo čudaškega, a talentiranega, neumornega, garaškega in natančnega Perničana, ki se ima tudi za Ojstričana.

Toliko za uvod... Torej, na kratko, nekaj biografskih podatkov o avtorju:

Rojen je bil julija 1929 materi Žišpretovi hčerki s Kozjega vrha nad Dravogradom. Živel je na Pernicah. Tam je tudi obiskoval trirazrednico, nadaljevanje šolanja pa je prekinila vojna. Po vojni je gospodaril na Nehnikovi kmetiji na Pernicah. Ves čas, ko je kmetoval, je vneto sledil gospodarskim in političnim vladnim odločitvam v zvezi s položajem kmeta. Večkrat razočaran v zvezi s tem je leta 1960 napisal članek v Kmečki glas, ki so mu ga takoj objavili. S tem se je začela novinarska pot Ludvika Morija.

Ko smo v društvu pripravljali to srečanje, smo želeli predstaviti izbor iz življenjskega opusa literarnih zvrsti, ki jih avtor goji že od kar je prijel za pero in izročil kmečko orodje sinu pri Nehniku na Pernicah: poezijo,

Predsednica literarnega društva Dravograd Milena Cigler Gregorin izroča Ludviku šopek.

Jožica Heber iz literarnega društva Dravograd se pogovarja z Ludvikom Morijem

Prireditev so popestrili ljudski pevci iz Ojstrice pod vodstvom Ota Čeruja

Udeleženci literarnega srečanja z Ludvikom Morijem

▲▼ Foto Franc Jurač

prozo v knjigi Noše, plesi in šege (šege na Pernicah in Ojstrici), katere soavtor je Ludvik

Mori skupaj z dr. Marijo Makarovič in Tejo Ropoša ter članki v revijah in časopisih, ki se jih je

celovito predstavila Ludvika kot pisatelja, novinarja, ekologa, etnologa. S tem v zvezi tudi spet

sodeluje z Marijo Makarovič v projektu 15 življe nje pisov ljudi s Pernic in enako število iz Mute. Mislim, da bo tudi tu pokazal svoje mojstrstvo v pisanju in zadel bistvo, kot ga zahtevajo etnološki projekti.

O Ludvikovi priljubljenosti smo se prepričali, ko so pričeli prihajati v osnovno šolo na Ojstrici novi in novi občudovalci Ludvikovega ustvarjanja. Lahko mirno rečem, da se je ljudi "trlo" in da ni bilo v avli osnovne šole prostora več niti za majceno "miško". Tukaj so bili tudi predstavniki vseh Koroških medijev (radio Slovenj Gradec, radio Radlje, Večer, Viharnik in drugi).

In sedaj preberite delček črtice "Srečanje z učiteljem", ki pove več kot katerikoli življenjepisa, kaj naredita volja in vztrajnost in pa še s koliko toplino in ljubezni do svojega poklica je znal učitelj Oskar Šter iz slušno prizadetega otroka narediti vzglednega učenca in ni pretirano, če rečem, da ima tudi Oskar zasluge, da je Ludvik danes to kar je, priznan umetnik, priljubljen, spoštovan, še bolj zato, ker ga je življenje ves čas teplo in ga prikrajševalo za vse vrste užitkov, ker se je ves čas boril za zdravje. Zato tudi takšen odziv domačinov, nabito polna avla osnovne šole Ojstrica. ▲

SREČANJE Z UČITELJEM

LUDVIK MORI

Kolikor se spominjam svojega ranega otroštva, sem zelo veliko bolehal. Tudi tedaj, ko sem že zakoračil v osmo leto in sem bil vpisan v prvi razred enorazrednice v hribih. Že po nekaj dneh sem pri igri na poti domov izgubil torbo z vsemi potrebščinami vred. Tisto šolsko leto nisem več rabil ne torbe ne potrebščin, ker sem nato hudo zbolel za pljučnico in sem bil dva meseca bolan. Pozneje me je učitelj odklonil z izgovorom, da sem v prevelikem zaostanku, tako je šlo prvo šolsko leto po zlu. Doma so me znali kar pošteno izrabiti za razna drobna dela. Čez poletje sem pasel živino, ki mi je uhajala iz neograbenega pašnika, zato sem bil ves opraskan od trnja, ko sem tekal za živino.

Poletje je hitro minilo in zopet je prišel čas za šolo, ki pa se je nisem preveč veselil. Mati je nekje staknila staro šolsko torbo in oguljeno prvo čitanko, le zvezek in svinčnik sem dobil nov, češ da bom tako ali tako vse izgubil. No, to pot so se zmotili. Razočaral jih nisem s tem, da bi kaj izgubil temveč s tem, da se nisem ničesar naučil. Kar vesel sem bil, ker me je učitelj pustil pri miru, da sem pasel zijala po dekletih in po slikah, ki so visele po stenah, kjer so bili upodobljeni pesniki in pisatelji, naši veliki možje. In, kadar je bil ves razred kaznovan zaradi prekrška, smo bili kaznovani vsi, tudi trdobočni mulci, ki nam učenje ni dišalo. Tako je minilo tudi drugo šolsko leto, ne da bi se kaj naučil. Ko se je naslednjo jesen zopet pričel pouk, sem bil že v devetem letu starosti, pa še nisem znal napisati svojega imena. Prav nihče se ni brigal za moje neznanje.

Tisto jesen je v našo hribovsko šolo prišel nov, mlad učitelj, živahen možakar. Ime mu je bilo Oskar. Šter se je pisal. Prvi dan nam je naredil uvodni govor in nas pozval k pridnemu učenju in plemenitim dejanjem ter slogi in tovarštvu. popisal je tudi naša imena. Spominjam se, da je ostro zapičil svoje oči v tiste, ki smo razred ponavljali. Morda je bilo drugi ali tretji dan, ko me je malo opazoval, nato pa prišel k meni. Kot bi bilo včeraj se dobro spominjam, ko mi reče: "Ti, fant že več kot eno leto si hodil v šolo, pa še nič ne znaš. Midva se bova drugače učila, saj bo šlo." Plašno sem ga gledal. Le to še vem, da mi je nekajkrat pokazal, kako se pravilno piše, nekajkrat pa me je tudi stresel za uhelj. In sčasoma mi je abeceda začela lesti pod lase. Ob koncu polletja me je že dal drugim za vzgled. Zasluga tega učitelja je bila, da sem s prav dobrim uspehom končal prvi razred.

Učitelji na šoli so se pogosto menjavali. Tudi z naslednjim, Francem Heričem sva se dobro razumela in uspešno bi lahko izdelal drugi razred, če se ne bi nad deželo zgrnili črni oblaki. Nekaj časa okupacije so nam nemški učitelji vtepali v glavo tuj jezik, potem pa so se za mano za vedno zaprla šolska vrata."

MEŠKOV VEČER NA SELAH

PETER CESAR, inž.gozdarstva, član projektne skupine CRPOV

Na grob pa križ lesen mi zasadite,
naj vere, upanja znamenje bo,
in le pogostokrat se nanj ozrite,
naj kaže pot domov vam, gor v nebo.
Ovne roža, sveti križ ostane, na svetu
mine vse, ostane duša,
otroci le pogostokrat molite zame, ko
grob preraste že zelena ruša.

(F. Ksaver Meško)

To je v verzih izražena poslednja želja župnika in pisatelja Franca Ksaverja Meška. Skoraj polovico svojega življenja (od leta 1921 do smrti 1964), je preživel na Selah pod Uršljo goro in med svojimi Selanci.

Čeprav je bil rojen v Prekmurskih ravninah (v Ključarovicah pri Ljutomeru), se je popolnoma vživel v življenje v redko poseljenih hribih pod mogočno Uršljo goro.

Selance je vzel za svoje, Sele ne le za kraj svojega službovanja, temveč za kraj življenja, ustvarjanja in zadnjega počitka. Selanci so ga vzeli za svojega dušnega pastirja,

Foto Peter Cesar

za soseda in prijatelja, za človeka ki so mu lahko zaupali in ga prosili za nasvet, ko so bili v težavah.

Ravno zaradi tesne medsebojne povezanosti Meška in Selancev, kot se sami imenujejo, smo se v okviru projekta CRPOV (Celosten razvoj podeželja in obnova vasi) in Turističnega društva MURN Sele - Vrhe med drugim odločili tudi za organizacijo Meškovih večerov.

V prostorih starega "farofa", kjer je živel in ustvarjal Ksaver Meško, se že dolgo ni zbralo toliko ljudi z mislimi nanj. Na 1. Meškovem večeru smo

Prof. Tone Turičnik-dober poznavalec Meškovega življenja in dela Foto Peter Cesar

se poleg domačinov zbrali tudi drugi.

Nekatere med domačini je Meško krstil, jih poučeval, tudi poročil, se z njimi srečeval pri Sv.Roku.

Bili so posamezniki, ki ga niso poznali, pa bi ga radi bolje spoznali po njegovih delih, tudi najmlajši, ki so komaj dobro zakorakali med šolske klopi.

Pisatelja, njegovo življenje in delo je doživeto predstavil prof. Tone Turičnik, ki se je z Meškom osebno poznal. Kot mlad slavist in literat je pogosto zahajal k njemu, z njim kramljal o literaturi in imel le dober mesec pred pisa-

teljevo smrtjo tudi zadnji intervju z njim.

Naj ne bo to prvi in hkrati zadnji tak večer. Prav bi bilo, da bi končno uredili stari "farof" in v njem Meškov muzej ali spominsko sobo. V spomladanskih mesecih pripravljamo ureditev Meškove poti od Sv. Roka do Sv. Neže, kamor je kot župnik pogostokrat odhajal brat mašo s prošnjo za dež in boljšo letino.

Spomin na Meška je ena pomembnejših zanimivosti Sel in ljudje bi z obiskom Meškove spominske sobe spoznavali tudi Sele in Selance ter ostale lepote kraja pod Uršljo goro. ▲

Foto Mariena Humek

**LISTNIČA
UREDNIŠTVA**

mQnzdsa
FCBjkdjef
Dkiwajuk
HJsketwq
bnwdijkw
KDSFKDE
NDSklaysl
kljkskjl
dndspdk
JLXCFJjsdf
widfJKCS
DFidrsikht
dJCjcdkji
klkixdvJli

ČESTITKA IN ŽELJE GOSPE ŠTEFKE KUČAN

*Spaštvani du
drazi p. Francu Juraču,*

*Takšno čestitamo k priznanju
du počastitvi, ki vam jo je prisnela
Bernekerjeva plaketa du skupaj z
vam se tega veselimo!*

Prečno,

Štefka Kučan

Ly, 2011

Na naslov uredništva smo prejeli čestitko Francu Juraču ob odlikovanju z Bernekerjevo plaketo, ki jo je poslala gospa Štefka Kučan.

Čestitko je prejelo tudi uredništvo Viharnika, ki je prijazne voščilnice zelo veselo.

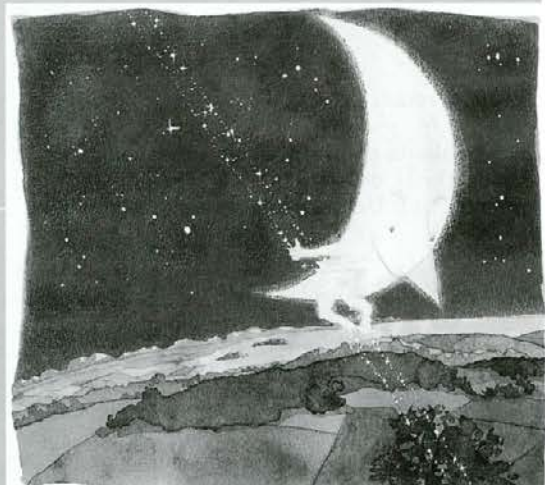
Issem v uredništvo Vihannika

Z najboljšimi željami za praznike in za uspešno, prijazno in mirno novo leto

od pouladi do nove pouladi

Zili

Štefka

Ilustracija Marjaž Schmidl

NEVSAKDANJE SREČANJE

Avtor teksta in fotografij
IVAN ŠTORNİK, univ.dipl.inž.gozdarstva

☎ Zavod za gozdove Slovenije,
Območna enota Slovenj Gradec

Jazbec (*Meles meles*) ima dolgo, klinasto telo, ki od repa do smrčka meri okrog 90 cm. Rep je kratek in top, svetle barve. Glava je razmeroma kratka, prav tako noge, ki pa so izredno močne. Tehta okrog 13 kg, posamezni osebki tudi preko 20 kg. Ima zelo zanimivo obarvano dlako in sicer prevladuje siva s celo vrsto barvnih različic. Medtem ko je pri nočnih živalih hrbtni del telesa zaradi varovalne vloge temnejši kot trebušni, je pri jazbecu ravno obratno. Razlike v obarvanosti so odvisne tudi od starosti in sicer so starejši jazbeci navadno svetlejši.

Njegov življenjski prostor predstavljajo mešani, pretežno listnati gozdovi od ravninskega do sredogorskega sveta. Jazbečevi brlogi ali jazbine ležijo največkrat na južnih legah na dovolj globokih tleh. Sestavlja jih več rogov od katerih so lahko posamezni dolgi do 60 metrov.

Čeprav lahko v eni noči prehodi do 5 km, je njegov življenjski prostor ob ustrezni prehranski ponudbi večji del leta omejen na območje do 1,5 km od jazbine.

Spada med mesojede zveri in ima zato značilno zversko zobovje, pa vendar je njegov jedilnik v nekaterih letnih časih sestavljen bolj iz rastlinske kot iz mesne hrane. Zato pravimo, da je vsejed, pri čemer daje prednost manjšemu plenu in grizljajem.

Jazbec živi v svetu, ki se od našega zelo razlikuje. Medtem ko živi človek v svetu barv, v katerem igra vid pomembno vlogo, je jazbečevo okolje enobarvno. Iz jazbine pride z nastopom noči in vanjo se vrne, še preden posije sonce. Od čutil ima veliko bolj kot vid razvit voh.

Naravnih sovražnikov ima malo. Mednje spadajo velike zveri, zlasti ris in velika uharica. Tako je njegov glavni sovražnik človek, med drugim tudi zaradi prepričanja, da ta žival prinaša več škode kot koristi. Kot zanimivost velja omeniti, da je jazbec skoraj edina žival, ki ima to »čast«, da ima enake bolhe kot človek.

Oglašča se z bevskanjem, med načine njegovega oglašanja pa spada tudi njegov značilni krik, ki se v temni noči sliši grozljivo, zato so mu v praznoverju pripisali tak pomen kot na primer čukovemu skovikanju.

Kaj je našega simpatičnega ponočnjaka pripeljalo, da je 3. aprila 2001 sredi belega dneva kolovratil po središču Slovenj Gradca, verjetno ne bomo nikoli izvedeli.

Ali je iskal na Zavodu za gozdove soglasje za kopanje jazbine, ali se je prišel potožiti delavcem Gozdnega gospodarstva, morda je preverjal časopisne vesti o zaprtju hotela Kompas, morda...Ne vemo.

Kakorkoli, bilo je to zanimivo in poučno srečanje za nas, še bolj pa za našega nočnega prijatelja, ki je na lastni koži občutil stisko, kako je, če si ob nepravem času na nepravem mestu.

Na poti proti hotelu Kompas

Pred zaprtimi vrati hotela

Med iskanjem parkirišča

Sprehod po parku

T R G O V I N A

LES

SPECIALIZIRANA TRGOVINA
ZA OSKRBO GOZDARSTVA

V naši gozdarski trgovini LES v Slovenj Gradcu in Radljah vam nudimo vse, kar potrebujete za delo v gozdu: vso gozdarsko orodje in opremo za posek in spravilo lesa, kolesne verige za traktor ali tovornjak, zaščitna sredstva in oblačila za gozdarje, kosilnice in motorne kose, škarje za živo mejo, motokultivatorje in še vse ostalo za delo v gozdu in na vrtu, itd...

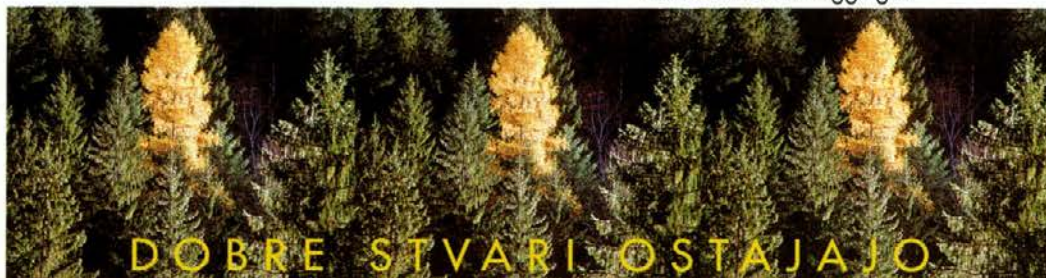
Oglasite se pri nas.

SLOVENJ GRADEC,
Cesta na Štibuh 1
☎ 88/501 620,
faks 88/42 684
RADLJE (Dvorec),
Koroška cesta 68
☎ 88/71 423,
faks 88/71 239

**GOZDNO
GOSPODARSTVO
SLOVENJ GRADEC**

Vorančev trg 1
2380 Slovenj Gradec
Telefon, nc: 88 43 332
Faks: 88 42 684
E-mail: viharnik@gg-sg.si

SERVIS

Če ste lastnik tovornega vozila, gradbenega ali kmetijskega stroja, potem prav gotovo potrebujete nekoga, ki vam bo pomagal skrbeti zanj. S svojimi dolgoletnimi izkušnjami in usposobljenimi delavci vam nudimo:

- vzdrževanje vseh vrst tovornih vozil z nadgradnjami,
- montažo in vzdrževanje hidravličnih dvigal (pooblaščen servis Palfinger),
- izvajanje meritev tlakov in nastavitve varnostnih ventilov,
- demontažo in montažo avtoplaščev osebnih in tovornih vozil,
- vzdrževanje in popravilo gradbene mehanizacije,
- vzdrževanje in popravilo

kmetijske mehanizacije (pooblaščen servis Universal),

- montažo in popravilo gozdarskih vitlov,
- montažo snežnih plugov

Obiščite nas ali pokličite za dodatne informacije!

Pameče 151,
2380 Slovenj Gradec
☎ 88 46 100,
Faks 88 46 109

Foto Peter Vernik

koroška banka

Koroška banka d.d. Slovenj Gradec,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

SKUPAJ URESNIČIMO ŽELJE

Imate tudi vi veliko načrtov in želja v življenju ?

Da boste želje lažje uresničili, vam ponujamo različne oblike postopnega varčevanja. Vsak začetek je težek. Vendar zakaj ne bi zdaj naredili prvega koraka? Izbirate lahko med:

- modrim varčevanjem (najnižji znesek mesečnega pologa je 5.000 tolarjev)
- varčevanjem za pridobitev rente (najnižji znesek mesečnega pologa je 5.000 tolarjev)
- srebrnim varčevanjem (najnižji znesek pologa je 2.000 tolarjev).

Ponujamo pa vam še dodatno ugodnost – stanovanjski paket.

Po dopoljenih treh letih varčevanja vam in vašim družinskim članom ponujamo možnost najema posojila za nepremičnine po obrestni meri, ki je ugodnejša od obrestne mere, ki velja v času najema posojila za redne bančne ponudbe. Višina posojila, ki vam ga odobrimo, je največ trikrat tolikšna kot privarčevana sredstva z obrestmi.

Vabimo vas v naše poslovalnice, kjer vam bomo z veseljem podrobneje predstavili različne oblike varčevanja in vam pomagali izbrati za vas najprimernejšo.

Koroška banka d.d.
Bančna skupina NLB
Glavni trg 30, Slovenj Gradec